ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2017 - Τεύχος 139

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

22ο ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

Η ΑΓΙΑ ΣΚΕΠΗ ΠΡΟΣΤΑΤΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΤΟΥ Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

- **ΘΗΒΑ:** όδός Μητροπολίτου Κων/νου Σακελλαρόπουλου 10, Τ.Κ. 32200
  τηλέφωνα: (22620) - 29304 & 25102 & 29845.
  ὧρες λειτουργίας: 5^{00}-6^{30} μ.μ. κάθε Τρίτη, 10^{00}-12^{00} π.μ. κάθε Τετάρτη, 10^{00}-11^{00} π.μ. κάθε Παρασκευή
- **ΛΙΒΑΔΕΙΑ:** όδός Λουκά Νίκαινα 14, Τ.Κ. 32100
  τηλέφωνα: (22610) - 22466, (22610) - 23516
  ὧρες λειτουργίας: 5^{30}-7^{00} μ.μ. καθημερινῶς.
- **ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ "ΑΓΙΑ ΤΑΒΙΘΑ":** Θερινούς μῆνες εἰς Ἀνάληψιν Ἀραχώβης Τ.Κ. 32004
  τηλέφωνο: 22670 - 31290.
  Ὅλες τίς ὧρες καθημερινῶς.
- **ΙΤΕΑ ΦΩΚΙΔΟΣ:** όδός Σκαρίμπα, Τ.Κ. 33200
  τηλέφωνα: (22650) - 34961 & 32703
  ὧρες λειτουργίας: 5^{00} -7^{00} μ.μ. καθημερινῶς ἐκτός Σαββάτου καί Κυριακῆς.
- **ΧΡΙΣΣΟ ΦΩΚΙΔΟΣ:** όδός Συνταγματάρχου Ψαρροῦ 100, Τ.Κ. 33055
  τηλέφωνα: (22650) - 82159 & 82008
  ὧρες λειτουργίας: Καθημερινῶς ἐκτός Σαββάτου καί Κυριακῆς.

«ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ»

Πρόεδρος:
Μαρία Γεωργούλα, Θεολόγος-Φιλόλογος
Ἀντιπρόεδρος:
Θεοδώρα Σκορδᾶ, Ἀξιωματικός ἐ.ἀ.
Γραμματεύς:
Αἰκατερίνη Παπακωνσταντίνου, Θεολόγος
Ταμίας:
Μαρία Σταυριανοῦ, Οἰκονομολόγος
Εἰδικός Γραμματεύς:
Ἀθανάσιος Μούσης, Μηχανικός Ἐνεργειακῆς Τεχνικῆς Τ.Ε
Μέλη:
Ἀργυρώ Σώχου, συνταξιοῦχος Ἰδιωτ. τομέα
Ἑλένη Σίμου, Τεχνικός Ὑπολογιστικῶν Συστημάτων

ΔΩΡΕΕΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ ΚΑΙ ΦΙΛΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Γιά τή διευκόλυνση τῶν δωρητῶν μας ἀνοίξαμε στό ὄνομα τοῦ Ὁμίλου μας καί μέ τίτλο:

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
λογαριασμό στήν
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
με ἀριθμό: **143/540.033-38**
IBAN: **GR21 0110 1430 0000 1435 4003 338**
BIC: ETHNGRAA
καί στήν **ALPHA BANK**
(πρώην ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ)
με ἀριθμό: **471.00.2002.005848**.

Παρακαλοῦμε ταχυδρομεῖστε τή μία ἀπόδειξη τῆς Τραπέζης στόν Ὅμιλό μας, ἤ ἐνημερῶστε μας τηλεφωνικῶς μέ πλήρη στοιχεῖα δωρητοῦ καί ἡμερομηνία κατάθεσης. Ἡ ἀπόδειξη πού θά ἐκδώσουμε μπορεῖ νά χρησιμοποιηθεῖ στή φορολογική σας δήλωση.

Ἡ ἀνωτέρω διαδικασία δέν εἶναι ὑποχρεωτική σέ ὅσους θέλουν νά κρατήσουν ἀνωνυμία.

«ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ»

Τριμηνιαῖο περιοδικό, ἰδιοκτησία τοῦ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ Σ.Α.

Ὁδός Τρυγόνος 3, (Ἄνω Κυψέλη) 113 64 ΑΘΗΝΑ
τηλ. 210 8626-225, τηλ.-Fax: 210 3003-808,
κιν.: 690 916 0060

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:

Μαρία Γεωργούλα, Μαρία Σταυριανοῦ, Αἰκατερίνη Παπακωνσταντίνου

Ἐκδότης - Ὑπεύθυνος κατά νόμο:
Μαρία Γεωργούλα, Βρυούλων 30-32, Βύρωνας - Ἀθήνα, Τ.Κ. 16232

Ἐκτύπωση: «ΛΥΧΝΙΑ», Υἱοί Θ. Βγόντζα Ο.Ε.
Ἀνδραβίδας 7, Χαμόμυλο Ἀχαρνῶν, 136 71
τηλ.: 210 3410-436, www.lyhnia.com

ΓΙΝΕ ΚΑΙ ΕΣΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΤΑΙ ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΕΝ

Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ στή ζωή μας καί ἰδιαίτερα στίς νεανικές καρδιές.

Μέ τήν Κυριακή τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς 7ης Οἰκουμενικῆς Συνόδου καί τήν ἀνάγνωσι τῆς Εὐαγγελικῆς Περικοπῆς τοῦ σπορέως ἀρχίζει σήμερα ἐπίσημα ἡ περίοδος τῆς νέας Κατηχητικῆς καί πνευματικῆς σπορᾶς καί διακονίας εἰς τόν ἀγρόν τοῦ Θεοῦ, τό Θεῖο Γεώργιο τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας. **Γεωργός τῶν καλῶν καί φυτουργός τῶν ἀγαθῶν εἶναι πρωτίστως καί κυρίως ὁ αἰώνιος καί ἀπαράμιλλος Θεῖος Διδάσκαλος Ἰησοῦς Χριστός.** Καί μετά ἀπό Αὐτόν ἀκολουθοῦν **οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι, οἱ ἅγιοι Πατέρες,** οἱ Ἐπίσκοποι καί οἱ λοιποί πνευματικοί σκαπανεῖς τῆς Ἐκκλησίας (Ἱεροκήρυκες, Ἱερεῖς, Κατηχηταί κ.ἄ).

Γεώργιο Θεοῦ καί πνευματικός ἀγρός εἶναι ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία μέ τίς κατά τόπους Ἐπισκοπές καί τίς Ἐνορίες των. Καί **ὁ σπόρος, πού γονιμοποιεῖ τό πνευματικό χωράφι, τίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων,** πού μέ κριτήριο τήν πνευματική τους γονιμότητα διακρίνονται σέ 4 κατηγορίες, δέν εἶναι ἄλλος ἀπό τόν **Λόγο τοῦ Θεοῦ.**

Εἶναι ἀνάγκη, μεγάλη καί ἐπιτακτική ἀνάγκη, ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ νά προσφέρεται δαψιλῶς εἰς ὅλους τούς συνανθρώπους μας, μικρούς καί μεγάλους, νέους καί γέροντες, μεσήλικες καί οἰκογενειάρχες, ἐγγραμάτους καί ἀγραμμάτους. **Ὁ ἁγνός, ὁ καθαρός, ὁ ἀπερίτμητος καί ἀσυμβίβαστος**

λόγος τοῦ Θεοῦ πρέπει νά προσεγγίζη καί νά διαποτίζη τίς ψυχές τῶν πιστῶν μέσα στήν ἀνήσυχη , ταραγμένη καί συγκεχυμένη ἐποχή πού διαβιοῦμε.

Ἰδιαίτερα, καθῆκον ἐπιβεβλημένο τῆς ποιμαινούσης Ἐκκλησίας μας εἶναι ἡ ὀρθή διαποίμανσις καί διαπαιδαγώγησις τῆς νεολαίας μας, τῆς μαθητιώσης, σπουδαζούσης καί ἐργαζομένης νεότητος. **Ἡ λατρευτική καί μυστηριακή ζωή, ἡ λειτουργική ἀγωγή καί ἡ Κατήχησις τῶν παιδιῶν, τῶν νέων καί τῶν νεανίδων μας, εἶναι ἕνα ἀπό τά κύρια καί πρωταρχικά μελήματα καί ἔργα τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας.**

Ἄς ἀκούσωμε στό σημεῖο αὐτό, σέ ἁπλῆ γλῶσσα, τόν ἄριστο ποιμένα καί παιδαγωγό, τόν μελίρρυτο ποταμό τῆς

σοφίας, τόν χρυσορρήμονα Πατέρα καί Οἰκουμενικό Διδάσκαλο ἅγιο Ἰωάννη τόν Χρυσόστομο, ὁ ὁποῖος τονίζει τά ἑξῆς: *«Εἶναι δύσκολο πρᾶγμα ἡ νεότητα. Ἔχει ἀνάγκη μεγάλης προσοχῆς, καλῶν δασκάλων, παιδαγωγῶν, συνοδῶν, γονέων. Διότι εἶναι εὐχάριστο ὕστερα ἀπό προσπάθεια νά τήν δαμάσης. Ὅπως ἀκριβῶς ἕνα ζῶο ἀδάμαστο, ὅπως ἕνα θηρίο ἀτίθασο ἔτσι εἶναι ἡ νεότητα... Ἄν ἀπό τήν μικρή ἡλικία θέσωμε στούς νέους καλούς νόμους, δέν θά κουρασθοῦμε πολύ μετά ἀπό αὐτούς. Στό ἑξῆς ἡ ἱερή συνήθεια θά εἶναι νόμος γι΄ αὐτούς. Ἄς μήν ἐπιτρέπωμε νά κάνουν τίποτα τό ἡδονικό, πού εἶναι καί βλαβερό, οὔτε νά τούς κάμωμε ὅλα τά χατήρια, ἐπειδή τάχα εἶναι παιδιά. Πρό παντός ἄς τά κρατᾶμε σέ σωφροσύνη. Γιατί ἡ ἀκράτεια εἶναι πού καταστρέφει ἐπάνω ἀπό ὅλα τήν νεότητα... Τά παιδιά ἄς εἶναι ἔτσι σεμνά, ὥστε νά διακρίνωνται ἀπό τήν σεμνότητα τους καί τήν σωφροσύνη τους, γιά νά ἐπαινοῦνται καί ἀπό τούς ἀνθρώπους καί ἀπό τόν Θεό. Ἄς μάθουν νά ἐξουσιάζουν τό στομάχι, νά ἀπέχουν ἀπό τήν πολυτέλεια, νά μήν σπαταλοῦν, νά εἶναι φιλόστοργοι. Νά μάθουν νά ἄρχωνται»* (Ε.Π.Ε.23,266-270).

* * *

Ὁ ἄριστος χειραγωγός καί παιδαγωγός τῶν νέων, ***«ὁ χρυσοῦς τήν γλῶσσαν καί τήν καρδίαν»*** ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ὁ βαθύς αὐτός γνώστης καί ὁδηγός τῶν νεανικῶν ψυχῶν, ἰδού πῶς μέ ὀλίγες καί ἐμπνευσμένες ὁδηγίες καί κατευθύνσεις **ἔθεσε τίς ἀδιάσειστες βάσεις τῆς ὀρθῆς διαποιμάνσεως καί διαπαιδαγωγήσεως τῆς νεολαίας μας.**

Ὅμως, εἶναι ἀλήθεια ὅτι τά παιδιά μας, οἱ νέοι μας σήμερα στροβιλίζονται μέσα στόν κυκεῶνα τῶν παράξενων καί ψυχοφθόρων συνθημάτων, ἰδεολογιῶν καί ἰδεοληψιῶν τῆς σύγχρονης ἐκρηκτικῆς ἐποχῆς μας καί ἀνεμοδέρνονται μέσα στή δίνη τοῦ ἀμοραλισμοῦ καί τῆς ἠθικῆς καί πνευματικῆς ἀποστασίας ἀπό τό Πανάγιο θέλημα τοῦ Τρισαγίου Κυρίου καί Θεοῦ μας. **Ἐκκλησία, Οἰκογένεια , Σχολεῖο: οἱ τρεῖς βασικοί πόλοι ἕλξεως καί τά τρία πνευματικά ὀχυρά τῶν παιδιῶν μας, τῶν νέων ἀνθρώπων, ὑπό τήν προϋπόθεσιν ὅτι ἡ Οἰκογένεια καί τό Σχολεῖο θά ἀποτελοῦν πνευματικές ὀάσεις καί θά ἐμπνέωνται καί θά καθοδηγοῦνται ἀπό τήν Ἑλληνορθόδοξη Παράδοσι καί τά Ἑλληνοχριστιανικά ἰδεώδη.**

Ἀλλ΄ὅμως εἶναι λυπηρόν ὅτι ἡ πολιτική ἡγεσία τῆς Ἑλληνορθόδοξης Πατρίδας μας μέ τούς ἀντιχριστιανικούς καί ἀσύμβατους πρός τό Σύνταγμα νόμους, πού ψηφίζει, (τό Σύνταγμα, ὡς γνωστόν, προστατεύει τόν ἱερό θεσμό τῆς οἰκογένειας καί προασπίζεται τά χρηστά ἤθη), **ἀποπροσανατολίζει καί σπρώχνει σέ περιπέτειες καί ἀπρόβλεπτους ἠθικούς καί πνευματικούς κινδύνους τούς νέους καί τίς νεάνιδες τῆς πατρίδος μας.** Πότε μέ τό «σύμφωνο ἐλεύθερης συμβίωσης» μεταξύ ἑτερόφυλων καί ὁμόφυλων, πότε μέ τίς «ἔμφυλες ταυτότητες» καί τώρα μέ τό «δικαίωμα» ἐπιλογῆς φύλου... Οἱ νομοθετοῦντες, δυστυχῶς, ἐπικαλούμενοι δῆθεν ἀνθρώπινα δικαιώματα, δέν διακρίνουν ἤ δέν θέλουν νά

διακρίνουν τό φυσικό ἀπό τό ἀφύσικο, τήν ὁμαλότητα ἀπό τήν ἀνωμαλία, τήν ἡμέρα ἀπό τήν νύκτα. *«Πᾶς οἶκος κατασκευάζεται ὑπό τινος, ὁ δέ τά πάντα κατασκευάσας Θεός»* (Ἀπόστολος Παῦλος).

Ἐθελοτυφλοῦν οἱ ἄνθρωποι αὐτοί καί δέν βλέπουν τήν ἁρμονία καί τήν νομοτέλεια στή φύσι; Δέν παρατηροῦν πῶς διαδέχεται ἡ ἡμέρα τήν νύκτα καί ὅτι δέν ἔχουμε ἀβράδυαστες ἡμέρες καί ἀξημέρωτες νύκτες; Δέν ἀντιλαμβάνονται ὅτι ὁ Πανάγιος Τριαδικός Θεός ἐδημιούργησε *«τόν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, τήν σελήνην καί τούς ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός»* καί ἡ φορά καί ἡ κίνησίς τους εἶναι ἀπό τήν ἀνατολή πρός τή δύσι καί ὄχι ἀντίστροφα; Δέν διακρίνουν τήν σοφία τοῦ Θεοῦ στίς 4 διαφορετικές ἐποχές τοῦ χρόνου, πού ἡ μία διαδέχεται τήν ἄλλη, τήν δημιουργία τοῦ σύμπαντος κόσμου, τῶν ζώων, τῶν ἐντόμων καί τῶν πτηνῶν, πού ἀνήκουν σέ δύο γένη: τό ἀρσενικό καί τό θηλυκό; Δέν ἀναγνωρίζουν τήν ἀσύγκριτη ὑπεροχή τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ τελειοτέρου δημιουργήματος τοῦ Θεοῦ, τοῦ *«Βασιλέως τῆς κτίσεως»*, πού ἀποτελεῖ μία ψυχοσωματική ὀντότητα; **Εἶναι δύσκολο νά κατανοήσουν τήν διάκρισι τῶν δύο φύλων καί τό γεγονός ὅτι τό καθένα φῦλο (ἀρσενικό καί θηλυκό) ἔχει τήν ἰδιαίτερη ψυχοσωματική ἰδιοσυγκρασία καί σύνθεσι; Ἀγνοοῦν τούς βιολογικούς ὅρους τῆς φύσεως (γέννησις-ἀνάπτυξις-θάνατος) καί ὅτι, ὅπως αὐτοί οἱ ὅροι δέν ἀναστέλλονται, οὔτε ἀνατρέπονται, ἔτσι καί στήν περίπτωσι τοῦ φύλου, πού εἶναι θεία παρακαταθήκη καί δῶρο Θεοῦ, δέν ἔχουμε προτίμηση ἤ ἐπιλογή, ἀλλά μόνον ἀποδοχή; Δέν γνωρίζουν ὅτι κάθε ἄνθρωπος γεννιέται μέ συγκεκριμένο τύπο φυλετικῶν χρωματοσωμάτων καί τό χαρακτηριστικό αὐτό εἶναι ἀναλλοίωτο διά βίου καί δέν ἀλλάζει ποτέ ὅσες ἐγχειρήσεις δῆθεν «ἀλλαγῆς φύλου» καί ὅσες -ὅποιες ἐπιλογές κι ἄν κάνουν διεστραμμένα μερικοί;**

Ἀπό αὐτή τήν περιδίνησι καί παραπλάνησι κινδυνεύουν οἱ νέοι μας σήμερα, πού ἰσχύει ἰδιαίτερα ὁ βιβλικός λόγος: ***«οὐαί οἱ λέγοντες τό πονηρόν, καλόν, καί τό καλόν, πονηρόν, οἱ τιθέντες τό σκότος φῶς, καί τό φῶς σκότος, οἱ τιθέντες τό πικρόν γλυκύ, καί τό γλυκύ πικρόν!»*** (Ἡσ.ε'19)

Ἄς σταθοῦμε στό πλευρό τῶν παιδιῶν μας, τῶν νέων καί τῶν νεανίδων, μέ ἰδιαίτερη φροντίδα, στοργή καί ἀγάπη. Ἄς τά παρακινοῦμε γιά τόν Ἐκκλησιασμό, τό Κατηχητικό Σχολεῖο, τήν ἀκρόαση μιᾶς ἐποικοδομητικῆς ὁμιλίας ἱεραποστολικοῦ ἐνδιαφέροντος, τήν συμμετοχή σέ μία χριστιανική ὁμάδα ἤ συγκέντρωσι, τήν ἀνάγνωση ἑνός ψυχωφελοῦς βιβλίου καί γενικώτερα ἄς τά χειραγωγοῦμε στόν δρόμο τῆς ἀρετῆς.

Εὐχόμενος ἀπό καρδίας νά ἔχετε πλούσια τήν Εὐλογία καί τήν Χάρι τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ στή νέα Κατηχητική χρονιά καί τήν ἐκπλήρωσι κάθε εὐσεβοῦς καί εὐγενοῦς πόθου σας, διατελῶ

Διάπυρος πρός Κύριον εὐχέτης σας

Ὁ Πνευματικός τοῦ Π.Χ.Ο.Ο.Ι
† Ὁ Κυθήρων Σεραφείμ

ΤΑ ΘΕΟΛΟΓΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΥ ΦΡΟΝΗΜΑΤΟΣ

Περίληψη εισήγησης του ιερομονάχου π. Λουκά Γρηγοριάτου.

...Ὑπό μία εὐρυτάτη ἔννοια ὅλοι μας, οἱ ἐν τῷ κόσμῳ χριστιανοί καί οἱ μοναχοί καί οἱ ἀσκηταί τῆς βαθυτάτης ἐρήμου, ἐπιτελοῦμε ἔργο ἀποστολικό. Διότι, ὅταν ἀληθινά ἀγαποῦμε, ἀληθινά ἀσκούμεθα, ἀληθινά μετανοοῦμε, ἀληθινά προσευχόμαστε, τότε βαδίζουμε στήν ὁδό τῆς σωτηρίας καί δείχνουμε στούς ἄλλους, ἀκόμη καί χωρίς νά θέλουμε, τήν ὁδό τῆς σωτηρίας...

Θά μιλήσουμε στήν συνέχεια γιά δύο θεμελιώδη χαρακτηριστικά τοῦ Ὀρθοδόξου ἱεραποστολικοῦ φρονήματος, διότι χωρίς αὐτά τό ἱεραποστολικό φρόνημα δέν εἶναι αὐθεντικό.

***

1. Ἡ ἡσυχαστική ἐμπειρία καί ἄσκησις.

... Ἡ ἀποστολική ἐμπειρία «ὅ ἑωράκαμεν, ὅ ἀκηκόαμεν, ὅ ἐθεασάμεθα καί αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν» εἶναι ἡ ἐμπειρία ὅλων τῶν Ἁγίων. Ὅλος ὁ Χριστός, ὅλο τό φῶς τοῦ Χριστοῦ, ἦταν τό περιεχόμενο τῆς ἐμπειρίας τους. «Ἐπόπται τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος» (πρβλ. Β' Πέτρ. 1, 16) ἦσαν καί οἱ Ἀπόστολοι, καί οἱ προφῆται, καί οἱ ἱεράρχαι, καί οἱ μάρτυρες, καί οἱ ὁμολογηταί, καί οἱ ἀσκηταί...

Ἡσυχαστική ἐρημία καί ἡσυχαστική ἱεραποστολή δέν εἶναι σέ ἀντιπαράθεσι.

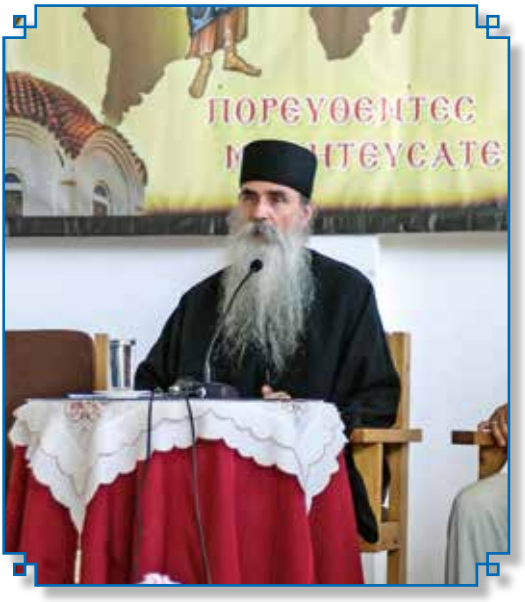

Ὁ Μέγας Ἀντώνιος τῆς αἰγυπτιακῆς ἐρήμου ἦταν ἡσυχαστής. Δέν ἦταν ὅμως λιγότερο ἡσυχαστής ὁ Μέγας Ἀθανάσιος. Ἡσυχαστής ἦταν ὁ ἅγιος Σιλουανός ὁ Ἀθωνίτης. Τό φανερώνουν τά λιγοστά γραπτά του. Δέν ἦταν ὅμως λιγότερο ἡσυχαστής ὁ νεολαμπής ἅγιος Λουκᾶς τῆς Κριμαίας. Τό ἀποδεικνύουν οἱ ἁγιοπνευματικές σκέψεις καί πράξεις του. **Ἡ «ἱερά ἡσυχία» δέν εἶναι ἔλλειψις θορύβων ἀλλά μέθεξις Χάριτος. Ἡ ἔλλειψις θορύβων εἶναι ἕνα σημαντικό βοήθημα γιά τήν ἱερά ἡσυχία ἀλλά ὄχι ἡ οὐσία της...**

Ἐάν δέν λάβουμε στά σοβαρά αὐτήν

> Ἐπιτελοῦμε ἔργο ἀποστολικό. Διότι, ὅταν ἀληθινά ἀγαποῦμε, ἀληθινά ἀσκούμεθα, ἀληθινά μετανοοῦμε, ἀληθινά προσευχόμαστε

τήν ἡσυχαστική βάσι, ἡ Ἱεραποστολή ἐκπίπτει σέ ἕναν κοινωνικό ἤ καί θρησκευτικό ἀκτιβισμό, καί ἡ Ποιμαντική μετατρέπεται σέ ψυχοθεραπευτική συμβουλευτική.**Ὅσο καί ἄν ὁ ἱεραποστολικός ἀκτιβισμός δίνει κοινωνικούς καρπούς πού συγκινοῦν τά μετόπισθεν, ὅμως δέν συντελεῖ στό νά γεμίσῃ ἡ ἀποθήκη τοῦ Οὐρανίου Γεωργοῦ μέ «στάχυας ἀειζωΐας».**

Τά στοιχεῖα πού ἀπαρτίζουν καί φανερώνουν τήν ἡσυχαστική ζωή τῶν ἱεραποστόλων μας καί τῶν ἐνταῦθα ποιμένων μας εἶναι πολλά. Τά γνωρίζουν ἐκεῖνοι πού στάθηκαν κοντά τους καί ἐγνώρισαν ἐκ τοῦ σύνεγγυς τά χαρίσματά τους. **Μνημονεύω τά πιό σημαντικά χαρακτηριστικά τῆς ἡσυχαστικῆς τους καρδίας:** Τήν ἀκράδαντη Ὀρθόδοξο Πίστι. Τήν φλογερή ἀγάπη τους στόν Χριστό. Τήν ταπεινοφροσύνη τους. Τήν καθαρότητα τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώματος, τοῦ νοός καί τῆς καρδίας, τῶν κινήτρων καί τῶν στόχων. Τήν βαθειά μετάνοια καί τό μακάριο πένθος. Τήν καρδιακή προσευχή καί τήν διάκρισι. Τό ἐκκλησιαστικό φρόνημα. Τήν ἀπουσία ἐκκοσμικευμένης νοοτροπίας καί διαγωγῆς. Τήν ἀνιδιοτελῆ ἀγάπη. Τήν ἀκενόδοξη θυσία. Τήν αἴσθησι τῆς Χάριτος. Τήν ἐλπίδα τῆς μελλούσης ζωῆς καί βασιλείας...

Ἡ ἡσυχαστική ἄσκησις προσπορίζει τήν ἀναγκαία πνευματική ὡριμότητα, ὥστε ὁ ἀποστελλόμενος στό ἔργο τῆς Ἱεραποστολῆς ἤ τῆς Ποιμαντικῆς νά μή βλαφθῇ ὁ ἴδιος καί νά μή βλάψῃ τήν Ἐκκλησία. «Ὠφελέειν, μή βλάπτειν», συμβούλευε ὁ ἀρχαῖος Ἱπποκράτης τούς ἰατρούς. Ἡ ὑποχρέωσις τοῦ ἱεραποστόλου καί τοῦ ποιμένος δέν ἐξαντλεῖται μόνο στό νά μή βλάπτῃ, ἀλλά ἐκτείνεται στό νά ὁδηγῇ στήν πνευματική τελειότητα...

***

2. Ἡ ἐκκλησιαστική βάσις τῆς ἱεραποστολῆς.

Ὁ ἱεραπόστολος καί ὁ ποιμήν τῆς Ἐκκλησίας ἐνεργοῦν ἀληθινή ἱεραποστολή, ἐπειδή ἀποστέλλονται ἀπό τήν Ἐκκλησία. Ἡ Ἐκκλησία ἀποστέλλει ποιμένες καί διδασκάλους,

Ἐάν δέν λάβουμε στά σοβαρά αὐτήν τήν ἡσυχαστική βάσι, ἡ Ἱεραποστολή ἐκπίπτει σέ ἕναν κοινωνικό ἤ καί θρησκευτικό ἀκτιβισμό, καί ἡ Ποιμαντική μετατρέπεται σέ ψυχοθεραπευτική συμβουλευτική

γιά νά «συναγάγουν εἰς ἕν» τά διεσκορπισμένα τέκνα τοῦ Θεοῦ, τούς μακράν καί τούς ἐγγύς. Στήν ἀποστολική ἐποχή «μακράν» ἦσαν οἱ ἐθνικοί καί «ἐγγύς» ἦσαν οἱ Ἰουδαῖοι. Σήμερα «μακράν» εἶναι οἱ ἑτερόθρησκοι καί οἱ ἑτερόδοξοι, ὅσοι δηλαδή λόγῳ ἀγνωσίας τοῦ Χριστοῦ ἤ λόγῳ κάποιας αἱρέσεως εἶναι ἐκτός Ἐκκλησίας, «ἐγγύς» δέ εἴμαστε ἐμεῖς οἱ Ὀρθοδόξως βεβαπτισμένοι, οἱ ὁποῖοι γιά ποικίλους λόγους κακίας δέν βρισκόμαστε στήν πνευματική ὡριμότητα τῆς θεώσεως, ὅπως παρατηρεῖ ὁ ἅγιος Μάξιμος ὁ Ὁμολογητής[1].

Τό «ἕν» λοιπόν, στό ὁποῖον συναγόμεθα, εἶναι νά γίνουμε «θείας κοινωνοί φύσεως», μέτοχοι τῆς Χάριτος τοῦ Ἁγίου

1 Ἁγ. Μαξίμου Ὁμολογητοῦ, *Κεφάλαια περί ἀγάπης*, 4, 17.

Πνεύματος. **Στόχος τῆς Ἱεραποστολῆς καί τῆς Ποιμαντικῆς τῆς Ἐκκλησίας εἶναι νά ὁδηγοῦνται οἱ ἄνθρωποι στήν κατά Χάριν θέωσι, ὄχι ἁπλῶς νά αὐξάνεται ὁ ἀριθμός τῶν προσηλύτων στόν Χριστιανισμό.** Δέν δικαιολογοῦνται ἐνθουσιασμοί καί διθύραμβοι γιά τά πυξημένα ποσοστά τοῦ Χριστιανισμοῦ στόν παγκόσμιο ἄτλαντα τῶν θρησκειῶν. Ἕνας Χριστιανισμός πού δέν σώζει οὔτε μέ τό δόγμα του οὔτε μέ τό ἦθος του, δέν εἶναι Ἐκκλησία. Ἀλλά ἐπίσης δέν ἀρκεῖ νά εἴμαστε κατ' ὄνομα Ὀρθόδοξοι γιά ἐθνικούς ἤ πολιτιστικούς λόγους. Γιά νά σωθοῦμε πρέπει νά ὡριμάζουμε πνευματικά στούς βαθμούς τῆς θεώσεως. Καί ἐπιπλέον ἡ ἱεραποστολή τῆς Ἐκκλησίας πρέπει νά βοηθῇ ἐκείνους πού δέν εἶναι «τῆς αὐλῆς ταύτης», τούς ἑτεροδόξους καί τούς ἑτεροθρήσκους, νά γίνουν «φυτεία τοῦ Πατρός», κατά τόν θεοφόρο Ἰγνάτιο, ὥστε νά βγάζουν σιτάρι γιά τήν οὐράνια ἀποθήκη...

Ἱεραποστολή εἶναι νά δίνουμε τό παράγγελμα τῆς «παγκοσμίου ἐπιστροφῆς στήν Ὀρθοδοξία», ὅπως εἶπε ὁ π. Γεώργιος Φλωρόφσκυ, μέ τήν ὥριμη Ὀρθόδοξη ζωή μας (προσωπική καί ἐκκλησιαστική) καί μέ τήν ἀκαινοτόμητη Ὀρθόδοξο Πίστι μας. Ἐκτός τῶν κανονικῶν ὁρίων τῆς Ἐκκλησίας δέν ἐνεργεῖται ἀληθινή ἱεραποστολή, ἐπειδή κηρύττεται «ἕτερον εὐαγγέλιον». «Τίς γάρ κοινωνία φωτί πρός σκότος;» (Β' Κορ. 6, 14)...

Δέν εἶναι παρονυχίδα νά ὁμιλοῦμε γιά τήν ἐκκλησιολογία τῆς Ἱεραποστολῆς. Ἡ ἔννοια τῆς Ἱεραποστολῆς πρέπει νά εἶναι σαφής, κρυστάλλινη. Δέν μπορεῖ νά συγχέεται ἡ Ἱεραποστολή τῆς Ἐκκλησίας μέ τίς ἑτερόδοξες ἱεραποστολές. Σέ αὐτές, στήν καλλίτερη περίπτωσι, ὑπάρχει ἕνας ἀνθρωποκεντρισμός, καλυμμένος μέ θρησκευτικό καί χριστιανικό μανδύα...

Βλέπουμε τόν μεγάλο καί θεοφιλῆ ἀγῶνα τῶν ἱεραποστόλων μας πού ἐκτείνεται μέχρι τίς ἀσχατιές τοῦ κόσμου. Στό χάος τῶν θρησκειῶν καί τῶν χριστιανικῶν Ὁμολογιῶν κάνουν παροῦσα τήν Ὀρθόδοξο Ἐκκλησία μας, τήν *μοναδική* Μία Ἁγία Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία, ἁγιαστική, ἁγιοποιό. Διαβάζουμε τίς ἐπιστολές τοῦ μακαριστοῦ παπα-Κοσμᾶ τοῦ Γρηγοριάτου, ἱεραποστόλου τοῦ Ζαΐρ, καί μᾶς θυμίζουν πρωτοχριστιανικές ἀποστολικές ἐμπειρίες. Εἶναι σάν νά διαβάζουμε τίς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων. *Οἱ Ὀρθόδοξες Ἱεραποστολές μας εἶναι τό «ἅλας τῆς γῆς». Εἶναι ἕνα διαρκές προσκλητήριο «πρός πάντα ἄνθρωπον καλῆς θελήσεως», γιά νά εὕρῃ τήν ὁδό τῆς θεώσεως, τήν μοναδική ὁδό, τήν Ἐκκλησία...*

ΛΟΥΚΑ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ
ΓΡΗΓΟΡΙΑΤΟΥ

Ἱεραποστολή εἶναι νά δίνουμε τό παράγγελμα τῆς «παγκοσμίου ἐπιστροφῆς στήν Ὀρθοδοξία»...
... Οἱ Ὀρθόδοξες Ἱεραποστολές μας εἶναι τό «ἅλας τῆς γῆς». Εἶναι ἕνα διαρκές προσκλητήριο «πρός πάντα ἄνθρωπον καλῆς θελήσεως», γιά νά εὕρῃ τήν ὁδό τῆς θεώσεως, τήν μοναδική ὁδό, τήν Ἐκκλησία...

Σημείωση: Ολόκληρη η εισήγηση έχει αναρτηθεί στην ιστοσελίδα του Ομίλου μας.

Η ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ ΣΤΗ ΚΙΝΣΑΣΑ

Περίληψη εισήγησης του Πανοσιολογιότατου π. Χρυσοστόμου Μαϊδώνη.

Ἐνῶ ἡ ἱεραποστολή στό Κογκό ξεκίνησε τή δεκαετία τοῦ 60 στό Κασάϊ τοῦ Κεντρικοῦ Κογκό καί στό Κολουέζι τοῦ Νότιου Κογκό, τώρα πλέον ἡ ἱεραποστολική ἐργασία μεταφέρθηκε στήν πρωτεύουσα τήν Κινσάσα.

Γι αὐτό τό λόγο καί στή Σύνοδο τοῦ Πατριαρχείου τοῦ Νοεμβρίου τοῦ 2015 ἀπό Μητρόπολη Κεντρώας Ἀφρικῆς μετωνομάσθηκε Μητρόπολη Κινσάσας.

Ὅταν στήν πρωτεύουσα βρίσκονται 17.000.000 ἄνθρωποι, γιατί νά τρέχει κανείς στίς ἔρημες ἐπαρχίες, μέσα στίς ζοῦγκλες; Ὁ κόσμος βρίσκεται στίς πόλεις καί ἐκεῖ πρέπει νά ἀναπτυχθεῖ ἡ ἱεραποστολή.

Ἐξ ἄλλου πολλοί χριστιανοί ἀπό Κανάγκα καί Κολουέζι ἔχουν μεταναστεύσει στήν πρωτεύουσα καί ἀποτελοῦν τό πλήρωμα τῶν πιστῶν στήν Κινσάσα καί τήν μαγιά τῆς ἐκεῖ ἱεραποστολῆς. Τή δεκαετία τοῦ 80 ὁ μακαριστός π. Κοσμᾶς Γρηγοριάτης ἔκτισε τόν Ναό τοῦ Ἁγίου Μάρκου, γιά τήν ἐξυπηρέτηση τῶν ὀρθοδόξων ἰθαγενῶν.

Ἡ Κινσάσα ἔγινε ἱεραποστολικό ἔργο τή δεκαετία τοῦ 2000 ἐπί Μητροπολίτου Ἰγνατίου, ὅταν κυρίως ἱδρύθηκε ἡ Θεολογική Σχολή τοῦ Ὁσίου Ἀθανασίου τοῦ Ἀθωνίτου στό προάστιο τῆς Μονγκαφούλα. Ὁ Μητροπολίτης ἔπρεπε νά βρίσκεται συνεχῶς στή Σχολή γιά νά ἐπιβλέπει γιά τήν καλή λειτουργία της. Ἐπιπλέον στό Ναό τοῦ Ἁγίου Νικολάου τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος μποροῦσαν νά ἐκκλησιάζονται καί οἱ ἰθαγενεῖς. Τοποθετήθηκε μορφωμένος ἑλληνομαθής ἰθαγενής ἐφημέριος,

ὀργανώθηκε ὡραία χορωδία καί ὁ Ναός γέμισε ἀπό πλῆθος ἰθαγενῶν χριστιανῶν, κατά πλειοψηφία νέων.

Ὀργανώθηκε καλλίτερα καί ἡ ἐνορία τοῦ Ἁγίου Μάρκου μέ κατηχητικά, συγκεντρώσεις νέων, γυναικῶν, πολυμελή χορωδία καί ἔγινε ἱεραποστολικό κέντρο.

Μέ τόν νέο Μητροπολίτη κ. Νικηφόρο ἡ πρωτεύουσα Κινσάσα ἔγινε ἱεραποστολικός ἀγρός.

Πρωταρχικός στόχος τοῦ νέου Μητροπολίτου ἦταν οἱ καλές σχέσεις μέ τήν Ἑλληνική Κοινότητα τῆς Κινσάσας. Αὐτό ἐπετεύχθηκε καί ζοῦμε τούς καρπούς αὐτῆς τῆς θερμῆς σχέσης Ποιμένος καί Ἑλλήνων χριστιανῶν.

Ὁ Σεβασμιώτατος ἵδρυσε στήν πρωτεύουσα δύο νέες Ἐνορίες. Μία κοντά στό ἀεροδρόμιο τῶν Ἀρχαγγέλλων καί δεύτερη δίπλα στή Θεολογική Σχολή τῆς Ἁγίας Βαρβάρας στήν Μονγκαφούλα. Ἔτσι σήμερα μέσα στήν πόλη ἔχουμε τέσσερεις

Ἐνορίες, πού ἐπανδρώθηκαν μέ νέους θεολόγους κληρικούς ἀπόφοιτους τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς.

Τούς ἐνοριακούς Ναούς πλαισιώνουν δραστήριες Ἐπιτροπές μέ πιστούς ἰθαγενεῖς χριστιανούς, λειτουργοῦν Κατηχητικά Σχολεῖα, φιλανθρωπικές ἐπιτροπές καί χορωδίες πού ψάλλουν στίς Ἀκολουθίες καί στίς ἐκδηλώσεις.

Στό ἐκπαιδευτικό πρόγραμμα τῆς Μητροπόλεως πρῶτα ἦταν ἡ διατήρηση καί καλή λειτουργία τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς καί ἡ ἀνάπτυξη τοῦ Πανεπιστημίου. Ἔσι πρίν 3 χρόνια ξεκίνησε καί ἡ Σχολή Πληροφορικῆς, πού λειτουργεῖ σέ κτίριο, δίπλα στό Ναό τοῦ Ἁγίου Μάρκου. Καί ἔπεται συνέχεια...

Μεγάλο ἐπίτευγμα τῆς συνεργασίας τοῦ Σεβασμιωτάτου μέ τήν Ἑλληνική Κοινότητα ἦταν τά ἐκπαιδευτήρια ECOLE SAINT MARC δίπλα στό Ναό τοῦ Ἁγίου Μάρκου, ὅπου τώρα φοιτοῦν 1.000 μαθητές, ὅλων τῶν ἐπιπέδων. Νέο σχολεῖο ἐπίσης λειτουργεῖ στήν Ἐνορία τῶν Ἀρχαγγέλων δίπλα στό Ναό μέ 300 μαθητές. Ὅλα τά σχολεῖα τῆς Κινσάσας στελεχώνονται πλέον μέ Διευθυντές καί Θεολόγους ἀποφοίτους τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, πού δίνουν τήν Ὀρθόδοξη κατεύθυνση στό Σχολεῖο καί κάνουν τίς κατηχήσεις παιδιῶν, γονιῶν καί ἐκπαιδευτικῶν.

Μιά Ἐνορία τοῦ δρόμου ἔχει ξεκινήσει νά ὀργανώνεται στή γειτονιά τῶν Ἀτόμων μέ Εἰδικές Ἀνάγκες, πού κατηχοῦνται μέ τήν φροντίδα τοῦ Πρωτοσυγκέλλου Ἀρχιμ. Θεοδοσίου.

Ὁ Ἀρχιμ. Θεοδόσιος λαμπρός συνεργάτης τοῦ Μητροπολίτου, μαθητής του ἀπό τήν Ἀθωνιάδα, μέ θυσιαστική προσφορά ἦλθε ἐδῶ καί δύο χρόνια ἀπό τήν Πάτρα, μέ τήν εὐλογία τοῦ Μητροπολίτου Πατρῶν κ. Χρυσοστόμου. Ἔτσι ὀργανώθηκε τό Ἱεραποστολικό Κέντρο στό Ἐπισκοπεῖο, τό ὁποῖο λειτουργεῖ ὡς Κοινόβιο μαζί μέ τούς διακόνους Χρυσόστομο και Γεράσιμο πρώτους μοναχούς τῆς ὑπο ἵδρυσιν Μονῆς τῆς Παναγίας τῆς Παραμυθίας. Τό οἰκόπεδο γιά τήν ἀνέγερση τῆς Μονῆς ἔχει ἀγορασθεῖ. Πρέπει ὅμως καί νά κτισθεῖ...

Ὑπάρχει καί ἡ πρώτη μοναχή Μαγδαληνή, ἡ ὁποία μένει στό σπίτι της μέχρι νά κτισθεῖ καί ἡ γυναικεία Μονή...

Στήν Κινσάσα, ὁ Σεβ. **ξεκίνησε τό Κέντρο Ὑγείας,** πού θά ἀποτελέσει τήν πρώτη σταθερή μονάδα ὑγείας. Σέ λίγο ὁλοκληρώνεται καί χρειάζεται τόν ἐξοπλισμό καί τήν στελέχωση μέ προσωπικό καί φάρμακα....

Παράλληλα ὁ Σεβασμιώτατος ἔχει προσελκύσει συνεργάτες ἀπό τήν Ἑλλάδα κληρικούς καί λαϊκούς, ἄνδρες καί γυναῖκες οἱ ὁποῖοι προσφέρουν στό Λειτουργικό, Ἐκπαιδευτικό καί Φιλανθρωπικό ἔργο τῆς Μητροπόλεως Κινσάσας.

Τέτοια ἀποστολή ἰατρῶν ἀπό τήν Ἱερά Μονή Ἁγίου Κοσμᾶ Ἀρναίας μετά τό Πάσχα ἔδωσε μεγάλη μαρτυρία τῆς Ὀρθοδοξίας, παρηγοριά στούς πονεμένους ἀσθενεῖς καί προπάντων χαρά καί ἀνακούφιση σ'ἕναν τέτοιο ἱεράρχη σάν τόν Νικηφόρο τῆς Κινσάσας μέ μεγάλη καρδιά, βαθειά ταπείνωση καί ἀπέραντη ὑπομονή.

Ἀξίζει κανείς νά βοηθᾶ καί νά ὑπηρετεῖ ἕνα τέτοιο ποιμένα, μιά τέτοια Ἐκκλησία καί μιά τέτοια Ἱεραποστολή!

Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Μαϊδώνης
Πρωτοσύγκελλος-Ἱεροκήρυξ
Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἱερισσοῦ,
Ἁγίου Ὄρους καί Ἀρδαμερίου

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: ΕΝΑ ΖΗΤΗΜΑ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΑΥΤΟΣΥΝΕΙΔΗΣΙΑΣ

Η υποδοχή του άλλου: μια υπαρξιακή πρόκληση

Αλήθεια, πόσο εύκολο είναι για τους χριστιανούς να αποτελούν μέλη μιας κοινωνίας που διέπεται από τους κανόνες των κοσμικών κοινωνιών αλλά και συγχρόνως μέλη της Εκκλησίας του Χριστού; Όπως φαίνεται, από πλήθος θεμάτων που ανοίγονται μπροστά μας, πολύ συχνά ο χριστιανός βιώνει στην καθημερινότητά του τις αντιφάσεις και τις αντιθέσεις αυτού του κόσμου, το παράλογο μιας στάσης που πρέπει να επιλέξει και η οποία πολλές φορές μοιάζει να φέρει τα σπέρματα της αντίφασης μέσα της, όλα αυτά ως έκγονα της μεταπτωτικής ζωής. **Το να είσαι πολίτης αυτού του κόσμου και συγχρόνως να πρέπει να ζεις ως εάν να μην ανήκεις σε αυτό τον κόσμο είναι ένα μεγάλο ψυχολογικό και εν γένει υπαρξιακό φορτίο.**

Παρά το γεγονός ότι οι νόμοι της κοινωνίας δεν είναι υπέρτεροι του ευαγγελικού και πατερικού λόγου, ο χριστιανός διατηρεί αναγκαστικά αυτές τις δύο ιδιότητες. Αυτό λοιπόν σημαίνει ότι **ως μέλος της κοινωνίας έχει κάθε δικαίωμα να διαμαρτύρεται για τις εσφαλμένες, πολλές φορές, πολιτικές επιλογές στο θέμα της μετανάστευσης χωρίς να του διαφεύγει όμως ότι ως μέλος της Εκκλησίας του Χριστού δεν μπορεί να φράζει με συρματοπλέγματα την χριστιανική του συνείδηση.** Όταν συγκρούονται οι δύο αυτές ιδιότητες και αισθανόμαστε

εγκλωβισμένοι τότε λαμβάνει τον λόγο η πνευματικότητα του κάθε ανθρώπου. Σε ένα θέμα τόσο ευαίσθητο δεν επιβάλλονται λύσεις, ωστόσο μπορούμε να πούμε ότι κάθε πρόκληση είναι νύξη αυτοσυνειδησίας ώστε ο καθένας ξεχωριστά να παίρνει τις αποφάσεις του ως μέλος της Εκκλησίας.

Στο πλαίσιο αυτό ο τρόπος υποδοχής του «άλλου» είναι πάντοτε ένα ζήτημα που προκαλεί υπαρξιακή αναστάτωση. Από τις οικογενειακές σχέσεις μέχρι τη γειτονιά ή το εργασιακό και εν γένει κοινωνικό περιβάλλον ο «άλλος» μοιάζει απειλή για την ατομικότητά μας. Όταν ο «άλλος» είναι νόμιμος ή παράτυπος μετανάστης, πρόσφυγας ή όπως αλλιώς και διεκδικεί μερίδιο από την καθημερινότητά μας, τότε αυτή η απειλή

φαίνεται να αγγίζει ή να ξεπερνά τα όρια της ανοχής δημιουργώντας αισθήματα οργής ή πανικού. **Το μεγάλο κύμα μετανάστευσης προς την Ευρώπη, κυρίως το 2015-16, αποκάλυψε ότι η Ευρώπη των αξιών και των γόνιμων πολιτισμικών ρευμάτων απέτυχε να δει με φιλάνθρωπο τρόπο το δράμα των προσφύγων και μεταναστών,** επιτρέποντας στους σκεπτικιστές και μηδενιστές να θέσουν κατηγορητήριο εις βάρος της χριστιανικής της παράδοσης.

Χριστός: ο μεγάλος Ξένος

Η Εκκλησία γνωρίζει από τη στιγμή της δημιουργίας της τι σημαίνει να είσαι πολίτης αυτού του κόσμου και συγχρόνος να πρέπει να ζεις ως εάν να μην ανήκεις σε αυτό τον κόσμο. **Ο ίδιος ο Χριστός υπήρξε ο μεγάλος ξένος της ιστορίας.** Όπως μας περιγράφουν οι ευαγγελιστές, από τη στιγμή της γεννήσεώς του έζησε ως ξένος και μετανάστης. Γεννήθηκε ξένος σε τόπο αφιλόξενο. Αμέσως χρειάστηκε να μεταναστεύσει στην Αίγυπτο. Αλλά και στη διάρκεια του σωτηριώδους έργου του για τον άνθρωπο έζησε στο περιθώριο της κοινωνίας, διότι όπως επισημαίνει ο Ησαΐας, «ελκυστικός δεν ήταν ούτε ωραίος για να τον προσέξουμε ούτε η παρουσία του ήταν τέτοια για να του δώσουμε σημασία. Ήταν περιφρονημένος και εγκαταλελειμμένος από τους ανθρώπους, άνθρωπος φορτωμένος θλίψεις, του πόνου σύντροφος έτσι που να γυρίζουν οι άνθρωποι το πρόσωπό τους. Τον αγνοήσαμε σαν ένα τίποτα του δώσαμε την καταφρόνια μας και εκτίμηση ούτε μια στάλα. Αυτός όμως φορτώθηκε τις θλίψεις μας και υπέφερε τον πόνο τον δικό μας».

Μέσα από τα λόγια του ιερού Χρυσοστόμου ακούμε τον Κύριο να περιγράφει το ταξίδι του στον κόσμο για χάρη του ανθρώπου: «Εγώ είμαι φίλος σου, και για χάρη σου ξένος για τον κόσμο ... Εγώ για σένα ήλθα στον κόσμο απόλυτα φτωχός και για χάρη σου έζησα ως αλήτης. Ανέβηκα πάνω στον Σταυρό για σένα· μπήκα στον τάφο για σένα· πάνω στον ουρανό παρακαλώ τον Πατέρα για σένα και κάτω στη γη ήλθα για να σε συμφιλιώσω με τον Πατέρα. Γιατί είσαι τα πάντα για μένα: και αδελφός και συγκληρονόμος και φίλος και μέλος αυτής της κοινωνίας με τον Πατέρα μου..».

Τέλος, και η λειτουργική πράξη της Εκκλησίας συμπληρώνει την εικόνα της μετανάστευσης του Θεού στον κόσμο,

συνθέτοντας με θαυμαστή αρμονία την ποίηση των ιερών ποιητών και μελωδών με το κατανυκτικό ημίφως που αγκαλιάζει αυτή τη φοβερή ημέρα της περιφοράς του νεκρού Ιησού μαζί με το σιωπηλό θρήνο της φύσης και την αμήχανη θλίψη όσων συνοδεύουν στον τάφο του ένα νεκρό ξένο του οποίου το κάλλος έδυ παρά πάντας τους ανθρώπους: **«δός μου τούτον τον ξένο που οι ομόφυλοί του**

από μίσος θανατώνουν ως ξένο, δός μου τούτον τον ξένο που ήλθε να φροντίσει τους φτωχούς και τους ξένους, να τον κρύψω σε τάφο γιατί σαν ξένος δεν έχει πού την κεφαλήν κλίναι».

Αλήτες και πάροικοι οι πρώτοι χριστιανοί

«Επί ταις ίχνεσι» εκείνου, περιθωριοποιημένοι οι πρώτοι χριστιανοί. Γράφει ο Τερτυλλιανός: «Αν ο Τίβερης πλημμυρίσει την πόλη ή αν ο Νείλος δεν μπορέσει να πλημμυρίσει τα χωράφια, αν ο ουρανός ακινητοποιηθεί ή αν η γη κινηθεί, αν πέσει πείνα, αν πέσει πανούκλα, η πρώτη αντίδραση είναι Οι χριστιανοί στα λιοντάρια!»

Ξένοι, πάροικοι και μετανάστες. Διαβάζουμε στην προς Διόγνητον επιστολή του 2ου αιώνα: «πατρίδα τους έχουν και αυτοί ένα ορισμένο τόπο, αλλά ως πάροικοι. Μετέχουν σε όλα ως πολίτες και όλα τα υπομένουν ως ξένοι. Κάθε ξένος τόπος είναι πατρίδα τους και κάθε πατρίδα τους ξένος τόπος».

Η Εκκλησία, «ξενώνας» αγάπης

Έχοντας αυτή την εμπειρία της ξενιτείας, η Εκκλησία μεριμνούσε πάντοτε για τους ενδεείς και περιέθαλπε τον ξένο, τον πρόσφυγα, τον μετανάστη διότι στο πρόσωπό του έβλεπε τον «ξένο» Χριστό. Οι ομοιότητες κάθε εποχής εντυπωσιακές: «πλήθος γυμνών και αστέγων μας έχει φέρει η εποχή μας. Πλήθος από αιχμαλώτους μπροστά στην πόρτα μας, αλλά και ο ξένος και ο μετανάστης δεν λείπει. Παντού βλέπεις το απλωμένο χέρι που ζητά. Γι' αυτούς σπίτι είναι η ύπαιθρος καταφύγια οι στοές και τα σταυροδρόμια και τα πιο έρημα μέρη της πόλης. Σαν τους ερωδιούς και τις κουκουβάγιες φωλιάζουν στις τρύπες ρούχα τους τα μπαλωμένα κουρέλια. Επάγγελμά τους η καλή διάθεση των φιλάνθρωπων, τροφή τους ότι πέσει από τον διαβάτη. Πιοτό τους όπως και για τα άλογα η βρύση. Ποτήρι τους η χούφτα τους αποθήκη ο κόρφος τους, όσα το ρούχο τους μπορεί να αντέξει αν δεν είναι σκισμένο. Τραπέζι τους τα κλεισμένα γόνατά τους, κρεβάτι τους το έδαφος, λουτρό τους το ποτάμι ή η λίμνη που ο Θεός έδωσε για όλους μας. Η ζωή τους ζωή αλήτη ή άγριου ζώου όχι γιατί έτσι ήταν εξαρχής αλλά διότι η συμφορά και η ανάγκη τους οδήγησε εκεί» (Δ΄ αιώνας, Γρηγόριος Νύσσης).

Αλλά και ο άγιος Γρηγόριος ο θεολόγος γράφει στον επιτάφιο στο Μέγα Βασίλειο ότι «χάρη στο φιλανθρωπικό έργο του Βασιλείου δεν βλέπουμε μπροστά μας το φοβερό και ελεεινό θέαμα των ανθρώπων που φαίνονται νεκροί πριν ακόμα πεθάνουν και πριν πεθάνουν είχαν ήδη νεκρωθεί τα μέλη τους. Δεν βλέπουμε ανθρώπους να διώκονται μακριά από τις πόλεις και τα σπίτια τους, από την αγορά και τη βρύση του χωριού, μακριά από τους αγαπημένους τους, που κάποιος καταλαβαίνει ότι είναι άνθρωποι μόνο από τα ονόματά τους ... Ο Βασίλειος περισσότερο από κάθε άλλον θέλησε να μας πείσει ότι αφού και εμείς είμαστε άνθρωποι δεν πρέπει και εμείς να περιφρονούμε τους συνανθρώπους μας». Πράγματι, η Βασιλειάδα ήταν ένας ξενώνας αστέγων και προσφύγων. Εκεί υπήρχε νοσοκομείο, ορφανοτροφείο γηροκομείο που φρόντιζαν δωρεάν τους ηλικιωμένους, τα ορφανά και τους αρρώστους.

Εξάλλου, ψηφιδωτή παράσταση του 7ου αιώνος στο ναό του Αγίου Δημητρίου στη Θεσσαλονίκη, όπου αποτυπώνε-

ται διάκονος να δέεται στον άγιο ώστε να φροντίζει τους πολίτες της και τους ξένους, μαρτυρά για ένα μεγάλο κύμα μετανάστευσης γύρω στον 7ο αιώνα λόγω της αραβικής επέλασης. Αφορά Σύρους πρόσφυγες, οι οποίοι κατά κύματα έφυγαν με ενδιάμεσους σταθμούς τη Θεσσαλονίκη και τα γύρω μέρη προς τη Ρώμη αφού διαχύθηκαν και στην υπόλοιπη Ευρώπη. Ήταν τόσοι πολλοί ώστε τρεις στη σειρά Πάπες Ρώμης είχαν συριακή καταγωγή.

Το έργο της Εκκλησίας σήμερα

Η μεγάλη συζήτηση αφορά βεβαίως τον ρόλο που καλείται να αναλάβει σε τέτοιες περιπτώσεις η Εκκλησία. Είναι σαφές ότι **η Εκκλησία δεν είναι κυρίως φιλανθρωπικός οργανισμός. Είναι πριν από όλα ιατρείο ψυχών και ως τέτοιο ο βασικός στόχος της είναι να θεραπεύει από τη νόσο της αμαρτίας και να αγιάζει τον άνθρωπο.** Επειδή, όμως, αγαπά τον άνθρωπο ως εικόνα του Χριστού και ενδιαφέρεται για όλο τον άνθρωπο, ψυχή και σώμα, η φιλανθρωπία της, όταν είναι εκκύλισμα αγάπης και όχι ανάγκη, επιταγή ή καθήκον, ούτε δημόσιες σχέσεις ή πολιτική (δυστυχώς σήμερα η πολιτεία προβάλλει κυρίως το γεγονός της συνεργασίας με την Εκκλησία στο ζήτημα της αντιμετώπισης της κοινωνικής κρίσης, θεωρώντας βεβαίως ότι η Εκκλησία είναι ένας κοινωνικός εταίρος) τότε, πράγματι, μπορεί να συμπαρίσταται και να βοηθά τον άνθρωπο. Στο πλαίσιο αυτό η Εκκλησία ανέλαβε δράσεις στο ζήτημα των μεταναστών, συστήνοντας αστική εταιρεία ΜΚΟ με τίτλο «Κέντρο Συμπαράστασης Παλιννοστούντων και Μεταναστών – Οικουμενικό Πρόγραμμα Προσφύγων» και υλοποιώντας σχέδια που αφορούσαν υποδοχή ασυνόδευτων παιδιών, επανένωση οικογενειών, νομικές ενέργειες για τη διευθέτηση ζητημάτων των μεταναστών (Ιλισσός ΙΙ) αλλά και δράσεις που αφορούν σε παραπομπές σε δομές φιλοξενίας, στέγαση, κοινωνικές υπηρεσίες, ψυχοκοινωνικές φροντίδες κοκ. (Σκέπη ΙΙ). Στο πλαίσιο αυτό, υπήρξε συνεργασία με την Επιτροπή των Εκκλησιών για τους μετανάστες στην Ευρώπη.

Εδώ, επίσης, μπορούμε **να επισημάνουμε τις δράσεις του π. Στρατή από τη Μυτιλήνη,** εμβληματικής φυσιογνωμίας, ο οποίος σε ηλικία 57 ετών έφυγε από καρκίνο. Μέχρι τότε πρόλαβε να δραστηριοποιηθεί και λέγεται ότι από το 2007 μέχρι την κοίμησή του πρόλαβε και βοήθησε περίπου 10.000 ανθρώπους, μετανάστες και ντόπιους Η΄Υπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ του απένειμε τον τιμητικό τίτλο του Καλού Σαμαρείτη.

Νύξεις ιεραποστολικής αυτοσυνειδησίας

Περιεκτικά μπορούμε να επισημάνουμε τα εξής:

α) Η ιεραποστολή είναι έξοδος του ανθρώπου από τον εαυτό του ώστε να μοιραστεί με τον συνάνθρωπό του τη χαρά της Αναστάσεως. Αυτή η χαρά που αποτυπώνεται στην προσδοκία των εσχάτων νικά κάθε αγωνία, κάματο ή φόβο. Ο ιεραπόστολος δεν υπάρχει για τον εαυτό του αλλά για τον άλλο, τον αληθινό του εαυτό!

β) Η ιεραποστολή είναι συνεκτική έννοια μιας πολυεπίπεδης διακονίας που συνδέει τη γειτονιά μας και τις γειτονιές του κόσμου στα βάθη της υδρογείου με την έννοια της εν Χριστώ

κοινωνίας. Την αφορά, όμως, και ο ρατσισμός, η ξενοφοβία, η περιθωριοποίηση, ο εκφοβισμός, οι εσωτερικοί πρόσφυγες αλλά και οι εσωτερικοί μετανάστες, όπως οι ναρκομανείς που έχουν φύγει από τις εστίες τους και αργοπεθαίνουν σε άθλια παραπήγματα ή ανήλιαγα σοκάκια.

Υπό το φως των ανωτέρω, η εμπειρία όλων μας από την εξέλιξη της καθημερινότητας μας βοηθά να συνειδητοποιήσουμε ότι τελικά δεν υπάρχει εσωτερική και εξωτερική ιεραποστολή αλλά ανάγκες του χώρου που μας είναι οικείος και ανάγκες του χώρου που βρίσκεται μακράν ημών, ων άγνωστος. Η εξωτερική ιεραποστολή είναι τεχνικός όρος μόνο για να συνεννοούμαστε επί πρακτικών ζητημάτων. Στην ουσία η ιεραποστολή είναι μία και έχει ένα σκοπό: πώς ο αδελφός μας θα καταστεί κοινωνός της αλήθειας της Αναστάσεως.

γ) Η ιεραποστολή σημαίνει ποιμαντική ευαισθησία. Αυτή η ποιμαντική ευαισθησία ξεκινά από τον εσωτερικό αγώνα του ιεραποστόλου. Οι νηπτικοί πατέρες λένε ότι ο νους μας είναι ο ποιμήν που πρέπει να ποιμαίνει το άλογο μέρος της ψυχής, δηλαδή την επιθυμία μας και το θυμό, την επιθυμία που γίνεται αλόγιστη και το νεύρο της ψυχής μας το οποίο όταν δεν είναι νεύρο αγάπης προς τον Θεό γίνεται οργή προς τον άλλο. Αν, επομένως, δεν ποιμάνουμε τους εαυτούς μας, πώς μπορούμε να ποιμάνουμε τους αδελφούς μας; Αν δηλ. δεν ποιμάνουμε τα κατάβαθα της ψυχής μας δηλαδή αν δεν μπορέσουμε να καθοδηγήσουμε τον θυμό, την επιθυμία προς δόξαν Χριστού η οποία θα είναι ανιδιοτελής και χωρίς διακρίσεις πώς μπορούμε αλήθεια να πούμε ότι είμαστε ιεραπόστολοι αγάπης;

Η ιεραποστολή, επομένως, ξεκινά από μέσα μας. Αν δεν καταφέρουμε να κυριαρχήσουμε πάνω στις εξωφρενικές, πολλές φορές, επιθυμίες του εαυτού μας, τότε το επόμενο στάδιο είναι η αποξένωσή μας από τον εαυτό μας, λόγω της αποξένωσης του επιθυμητικού μας από τον ποιμένα του, τον νου. Όταν λοιπόν αποξενωθεί το επιθυμητικό μας από το νου, τότε αποξενώνεται και ο νους μας από τον Θεό. **Κάπου εδώ ελλοχεύει και ο κίνδυνος του ακτιβισμού.** Οι

τρομερές, πολλές φορές, δυσκολίες να διαχειριστείς προβλήματα ζωής και θανάτου στις άκρες της γης μοιάζουν πιο εύκολα από το να ποιμάνουμε τους εαυτούς μας. Η αγνή εξωστρέφεια, κάποιες φορές, κρύβει τον κίνδυνο μιας ακατέργαστης εσωστρέφειας.

δ) «Ξένους ξένιζε μη ξένος γένη Θεού», γράφει ο άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος. Πρόσεξε, δηλαδή, να μην αποξενωθείς από τον Θεό διότι αυτό σημαίνει ότι θα έχει ήδη στερέψει η καρδιά σου από αγάπη. Όταν είμαστε ξένοι με τον εαυτό μας είμαστε ξένοι και με τους άλλους που τότε γίνονται η κόλασή μας.

Κωνσταντίνος Κορναράκης
Καθηγητής Θεολογίας του Ε.Κ.Π.Α.

«ΣΑΓΗΝΕΥΤΙΚΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ»

Ενδεικτική αναφορά από την εισήγηση της κ. Σοφίας Χατζή - συγγραφέας και ραδιοφωνική παραγωγός - στο Συνέδριο του ΠΧΟΟΙ, η οποία συνοδεύτηκε από οπτικοακουστικό υλικό από την πλούσια ιεραποστολική της εμπειρία.

Στην εισήγησή της, στο 22ο συνέδριο του συλλόγου, στις 19 Αυγούστου του 2017, η ραδ. παραγωγός και συγγραφέας Σοφία Χατζή, μίλησε για την συνάντησή της με τους ιθαγενείς της Λαϊκής δημοκρατίας του Κονγκό όπου από το 1991 και για δυο χρόνια διετέλεσε διευθύντρια του Ορθόδοξου ιεραποστολικού σχολείου στην πόλη Κολουέζι.

Η ομιλήτρια διατύπωσε την άποψη ότι στην ηρωική εκκλησία μας, που εργάζεται στις εσχατιές της γης, ζουν και θυσιάζονται σαγηνευτικοί άνθρωποι. Η «σαγήνη» στην αρχαία ελληνική σημαίνει «αλιευτικό δίχτυ» που αιχμαλωτίζει χωρίς να τραυματίζει.

Έτσι και οι Ιεραπόστολοι του Κονγκό με τους χριστιανούς ιθαγενείς συνεργάτες

Παιδιά που παίζουν στις φτωχογειτονιές του Κολουέζι

τους σαγηνεύουν με την ζωή τους ακόμα και με την αιματηρή θυσία τους, όπως ο π. Κοσμάς Γρηγοριάτης.

Το δέντρο που φύτεψε ο π.Κοσμάς έδωσε καρπούς και δεκαετίες αργότερα οι ορθόδοξοι κονγκολέζοι που τρώνε κρέας μόνο αν είναι πλούσιοι, και οι υπόλοιποι γευματίζουν μια φορά κάθε δυο μέρες, επισκέπτονται το νοσοκομείο της Μισσιόνας αν αρρωστήσουν, ενώ πρώτα πέθαιναν αβοήθητοι, βαπτίζουν τα παιδιά τους από νήπια, μορφώνονται στα σχολεία της ιεραποστολής, διάγουν πνευματικό βίο και πε-

15χρονος που δουλεύει στα ορυχεία περιθάλπεται στο νοσοκομείο της Ιεραποστολής

Υπαίθριος πωλητής επιδεικνύει το κρέας από αρουραίους που πουλά για τους "εύπορους"

ρηφανεύονται για την πατερική παράδοση της οποίας ξέρουν ότι αποτελούν συνέχεια.

Υποδέχτηκαν πρόσφατα τον Πατριάρχη Αλεξανδρείας κ. Θεόδωρο προσφέροντάς του από το υστέρημά τους ως δώρα κρεμμύδια και ψάρια, απλώνοντας βάγια και τα ρούχα τους στην αφρικανική γη, ώστε να βαδίσει ο πνευματικός πατέρας τους σαν τον Χριστό στα Ιεροσόλυμα.

Σαγηνευτικοί άνθρωποι, αφανείς αδερφοί της Ορθόδοξης Εκκλησίας, φανεροί

Πιστοί απλώνουν τα ρούχα τους να βαδίσει ο Μακαριώτατος

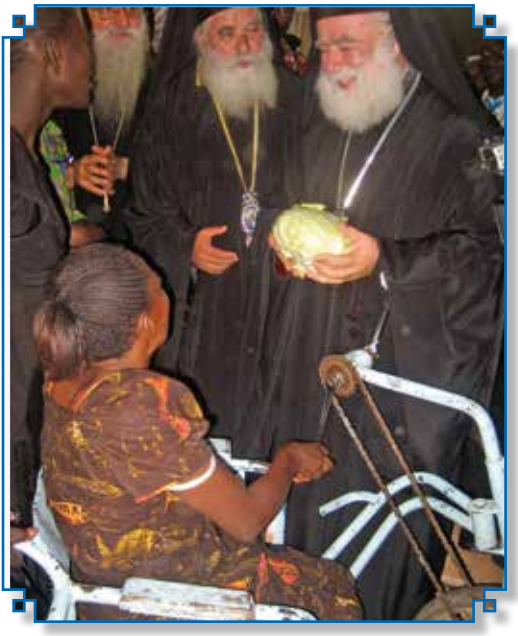

Ανάπηρη ενορίτισσα προσφέρει το δώρο της στον Πατριάρχη

κυρίως στους αναγκεμένους της γης, στους ξένους της Αφρικής και στον μεγάλο Ξένο του κόσμου.

Η εισήγηση συνοδεύτηκε από φωτογραφικό υλικό απ' όπου και οι φωτογραφίες που δημοσιεύονται στο παρόν άρθρο.

Αυτοσχέδιο σήμαντρο «σαλπίζει» την Ορθοδοξία στην Αφρική

Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΗΣ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑΣ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ(1)

Το γνωστικό αντικείμενο της «Ψυχολογίας» είναι η έρευνα και η μελέτη των ψυχικών αντιδράσεων της ανθρώπινης προσωπικότητας. Στην παρούσα εισήγηση, ειδικότερα, η ως άνω έρευνα αποκτά επιπρόσθετο ενδιαφέρον, εάν προσεγγίσουμε αυτή σε συνδυασμό με τη θρησκευτική ζωή των ανθρώπων. Υπό την έννοια αυτή, σκοπός της «Ποιμαντικής Ψυχολογίας» είναι «ο καταρτισμός αυτών που έχουν την κλίση και κλήση προς την ιεροσύνη [...] να τους βοηθήσει ώστε να γνωρίσουν καλύτερα τον άνθρωπο στη σχέση του με το συνάνθρωπο και το Θεό» (2).

Δεσπόζουσα θέση στην ποιμαντική ως «τέχνη τεχνών και επιστήμη επιστημών» (3) και, δη, στην Ποιμαντική Ψυχολογία, κατέχει η ποιμαντική του διαλόγου, η ικανότητα, δηλαδή, του ποιμένα και κάθε χριστιανού, να προσεγγίσει τον ποιμαινόμενο/άλλον άνθρωπο και να μιλήσει στην ψυχή του. Μια ικανότητα και, συνάμα, ευθύνη, η οποία, κυρίως, στο πολύπλευρο έργο της ιεραποστολικής διακονίας, δεν παραβλέπει την επενέργεια της θείας χάριτος στην όλη προσέγγιση του πιστού ἢ ακατήχητου ανθρώπου, αλλά, και ταυτόχρονα, δεν παραθεωρεί τις τεχνικές και μεθόδους και τους, εν γένει, κανόνες του ποιμαντικού διαλόγου.

Κάποιες από αυτές τις ψυχολογικές και ποιμαντικές αρχές που, ταυτόχρονα, αποτελούν και θεολογικές αξίες αδιαμφισβήτητες, θα παρουσιάσουμε κατωτέρω:

α). Η αρχή της ελευθερίας

Αποτελεί το γενικότερο πλαίσιο επί του οποίου στηρίζονται και εδραιώνονται τα χαρακτηριστικά του «κατ᾽ εικόνα» (4), αφού το λογικό, το κοινωνικό, το αυτεξούσιο και το κυριαρχικό αναφέρονται στην ύψιστη και ουσιαστική ελευθερία, ενάντια στα πάθη, στη δουλοπρέπεια, στη χαμέρπεια και στο φανατισμό.

Η αρχή της ελευθερίας είναι η βασική προϋπόθεση του σωτηριολογικού έργου του Κυρίου(5). Ο Θεός σέβεται την ελευθερία κάθε ανθρώπου, ακόμη και στην περίπτωση της θαυματουργίας και στην ίαση και θεραπεία του παραλυτικού (6). Ου δύναται, λοιπόν, να υπάρξει ορθόδοξη και ορθόπρακτη ιε-

ραποστολική διακονία άνευ ελεύθερίας και άνευ του σεβασμού της ελεύθερης προσωπικότητας και διαθεσιμότητας ενός εκάστου.

β). Η αρχή της ψυχικής ταυτίσεως

Η συνειδητή ταύτιση και όχι η ασυνείδητη που οδηγεί στον άκριτο μιμητισμό(7) έχει τη σημασία της «ενσυναίσθησης», της προσπάθειας, δηλαδή, του ποιμένος και κάθε πιστού στην ιεραποστολική διακονία να εισέλθει στη θέση του άλλου, να ενδυθεί, έστω προσωρινά, την εθνικότητα, το χρώμα, τη γλώσσα, την όλη διαγωγή, ακόμη και αυτόν, δε, τον τρόπο ζωής του.

Η συνειδητή ταύτιση ως ψυχολογική διεργασία, λειτουργεί άκρως ευεργετικά στις διαπροσωπικές σχέσεις και συντελεί στην ουσιαστική επικοινωνία και κοινωνία μεταξύ των ανθρώπων. «Θεολογικά η ταύτιση κατοχυρώνεται με το παράδειγμα του Κυρίου, ο οποίος με την κένωσή Του, την ενανθρώπησή Του, ταύτισε τον εαυτό Του με τον άνθρωπο, έγινε άνθρωπος «κατά πάντα χωρίς την αμαρτία» (Εβρ. 4,15)»(8).

Ο κος Νικόλαος Σανιδάς,
Πολιτικός Μηχανικός - Πρόεδρος του
22ου Ιεραποστολικού Συνεδρίου του Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

γ). Η αρχή της συνεργασίας και συμπόρευσης

Αν και ακούγεται και διαβάζεται εύκολα, παρά ταύτα, η συνεργασία και συμπόρευση επί των ημερών μας, αποτελεί εγχείρημα δύσκολο και πολυδιάστατο και, εν πολλοίς, απραγματοποίητο. Στην παρούσα φάση, η συμπόρευση παραλληλίζεται με την προσαρμοστικότητα και την, εν γένει, ικανότητα του ποιμένος και λαϊκού ιεραποστόλου να προσαρμόσει τον κατηχητικό του λόγο και το όλο ποιμαντικό του έργο στις ανάγκες που διαχρονικά ανακύπτουν στον ιεραποστολικό αμπελώνα του Χριστού.

Η έρευνά μας επί της αρχής αυτής, δύναται να ωφεληθεί τα μέγιστα από τις επί μέρους γνώσεις και πληροφορίες που κομίζει η επιστήμη της Ψυχολογίας. Ο «ψυχολογικός τύπος» του ποιμαινομένου, άλλοτε εξωστρεφής ή εσωστρεφής και άλλοτε εμφορούμενος από εγωιστικά ή κατωτερότητας αισθήματα, είναι αλήθεια, προϋποθέτει την άοκνη και άγρυπνη επιμέλεια και γνώση του ποιμένος/λαϊκού ιεραποστόλου, προκειμένου εγκαίρως, να διακρίνει και, τρόπον τινά, να «διαγνώσει» καλώς τον άνθρωπο που πρόκειται να συνεργασθεί και να συνδιαλεχθεί. Ως τονίζει, άλλωστε, και ο άγιος Γρηγόριος Νύσσης, «κατά γαρ το είδος της νόσου και τον τρόπον της θεραπείας προσαρμοστέον»(9).

δ). Η αρχή της ιδιαιτερότητας του κάθε προσώπου

Ο κάθε άνθρωπος είναι μια ξεχωριστή, ιδιαίτερη και ανεπανάληπτη

συνέχεια στη σελίδα 22

Προσωρινά για τις κατηχήσεις και τις λατρευτικές ανάγκες χρησιμοποιούνταν το σπίτι του π.Αριστοτέλη. Όμως για λόγους ασφαλείας νομικά δεν επιτρέπονται οι συγκεντρώσεις σε σπίτια.

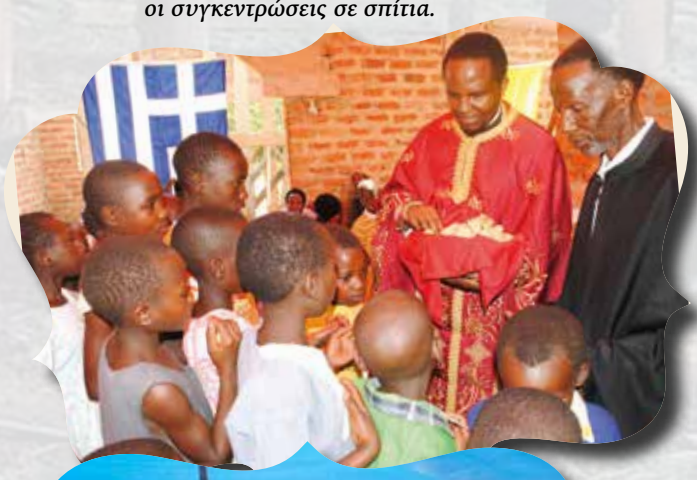

Τώρα πλεον όλες οι θρησκευτικές εκδηλώσεις γίνονται στο οικόπεδο υπάιθρια σε πρόχειρες τέντες.

ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΣΤΗΝ Ν.Δ. ΣΤΟ Χ ΡΟΥΜΠ

Η πρεσβυτέρα Μαγδαληνή (που μεγάλωσε και γαλουχήθηκε στην Ορφανική Στέγη της «Αγία Ταβιθά» Λιβαδειάς) με τον π.Αριστοτέλη, άφησαν τις ανέσεις τους στην Ελλάδα και στο χωριό Ρουμπαάλε στην περιοχή Ντούνγκαμο στη Ν.Δ. Ουγκάντα με την Χάρη του Θεού και την δική τους άοκνη προσπάθεια και ζήλο, δημιούργησαν ένα νέο ιεραποστολικό κέντρο. Σ΄ αυτή την περιοχή την άγονη και με πρωτόγονες συνθήκες δεν υπήρχε κανένας ορθόδοξος χριστιανός. Λαχτάρα τους είναι να χτισθεί ο Ναός προς τιμήν της Παναγίας της Μυρτιδιώτισσας και των Αγίων Πορφυρίου και Παϊσίου.

Έχει αγοραστεί το οικόπεδο και είναι σίγουρο ότι με τις πρεσβείες της Παναγίας και την βοήθεια των δωρητών και φίλων του θεάρεστου αυτού έργου θα προχωρήσουν απρόσκοπτα στο κτίσιμο του Ναού ο οποίος είναι απαραίτητος για τις λατρευτικές ανάγκες των πιστών. Τώρα χρησιμοποιούν για Ναό το σπίτι του π. Αριστοτέλη

Η ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΟΥΓΚΑΝΤΑ ΧΩΡΙΟ ΜΑΑΛΕ.

και πρόχειρα παραπήγματα που έχουν κατασκευάσει στο οικόπεδο.

Ο Θεός ευλόγησε στις 13 Ιουλίου 2017 να πραγματοποιηθούν οι πρώτες βαπτίσεις (υπαίθριες) στη καινούργια ενορία. Ήταν μεγάλη ευλογία διότι η Ορθοδοξία ξεκίνησε από το σπίτι του π. Αριστοτέλη. Βαφτίστηκαν 9 άτομα μεταξύ των οποίων οι γονείς του, αδέλφια και ανίψια του.

Επίσης με πανηγυρικό τρόπο εορτάστηκε στις 24/9/2017 η Παναγία η Μυρτιδιώτισσα στην νεοσύστατη ομώνυμη ενορία στην Ουγκάντα.

Στο πρωτοποριακό αυτό ιεραποστολικό έργο και μοναδικό στην Νότια Ουγκάντα πρωτοστατούν για την περάτωσή του ο Πανελλήνιος Χριστιανικός Όμιλος Ορθοδόξου Ιεραποστολής και ο Μητροπολίτης Κυθήρων και Αντικυθήρων κ.κ.Σεραφείμ. **Παρακαλούνται όλοι οι φίλοι και συνεργάτες της ιεραποστολής να συστρατευθούν για την ανέγερση του Ναού και η Παναγία με τις πρεσβείες της θα ανταποδώσει εκατονταπλασίονα.**

Επιμέλεια, Μαρία Σταυριανού,
Ταμίας Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

συνέχεια από τη σελίδα 19

υπόσταση. Είναι πρόσωπο μοναδικό, καθώς σχετίζεται, κοινωνεί και συνυπάρχει μέσα στην κτίση του Θεού ολάκερη. Η μοναδικότητα κάθε προσώπου, στην ουσία, προσκαλεί και προκαλεί τον ποιμένα και κάθε ιεραπόστολο να ενσκήψει και με περισσή αγάπη, αληθινά και απροσποίητα, να ασχοληθεί με τον ποιμαινόμενο, με τον κάθε άλλο «άγνωστο» γύρω μας και ανάμεσά μας.

Στιγμιότυπο από την Θ.Λειτουργία της Κυριακής στο 22ο Ιεραποστολικό Συνέδριο

Στο σημείο αυτό, η ευαγγελική παραβολή του «απολωλότος προβάτου»(Λουκ. 15,3) πολλά έχει να μας διδάξει. Ταυτόχρονα, και η επιβολή διαφορετικών επιτιμίων από πλευράς των ποιμένων/εξομολόγων σε πρόσωπα που διέπραξαν ακριβώς το ίδιο αμάρτημα, στηρίζεται στην ως άνω αρχή, καθώς, πέρα από τη συγκεκριμενοποίηση ακριβώς αυτής της αμαρτίας και της διαπράξεώς της, λαμβάνονται υπ᾽ όψιν ή, πρέπει να λαμβάνονται, και άλλες ουσιαστικές παράμετροι γύρω από το πλαίσιο αυτό.

Βέβαια, ου δυνάμεθα να υποστηρίξουμε ότι οι παραπάνω αξιολογικές αρχές αποτελούν τη μέθοδο της «επιτυχίας» και της πανηγυρικής ολοκληρώσεως του ποιμαντικού και ιεραποστολικού έργου. Κάθε άλλο! Σε μια τέτοια περίπτωση, θα περιορίζαμε ανθρωποκεντρικά και σχολαστικά τη Θεία Χάρη και μεμονωμένα θα «τολμούσαμε» να διανέμουμε «μεθόδους» και «τεχνικές» επιτυχίας της ιεραποστολικής διακονίας γύρω μας, ακυρώνοντας και εμπράκτως προσβάλλοντας και βλασφημώντας Αυτό το Άγιο Πνεύμα! Πλην, όμως, η καλή χρήση και η επικουρική αξιοποίηση των αρχών αυτών, κυρίως, ως προς τη γνώση που θα έλθει να προστεθεί στην ήδη υπάρχουσα προσευχή, στην ταπείνωση, στην άδολη και άνευ οποιασδήποτε και παραμικρής αντιδόσεως από πλευράς των σύγχρονων ιεραποστόλων, ποιμένων και λαϊκών, πολλά δύναται να προσφέρει και να συνδράμει στην όλη σπουδή του ανθρώπου.

Αναμφισβήτητα, δε, η όλη επιστήμη της Ποιμαντικής Ψυχολογίας και οι επί μέρους ψυχολογικές γνώσεις, δύνανται να συνεισφέρουν στην ιεραποστολική διακονία, εάν, πρωτίστως, είναι συνυφασμένες και συναρμοσμένες με θυσιαστικές προθέσεις και αγιαστικά παραδείγματα από πλευράς των ποιμένων και των λαϊκών ιεραποστόλων.

Ένα τέτοιο ιεραποστολικό και, συνάμα, αγιαστικό παράδειγμα έρχεται στο νου μου, ετούτη την ώρα, αναφορικά με την πολιτεία και ζωή του Αγίου Νικολάου του Πλανά: «Εις την τελευταία δεκαετηρίδα των Λειτουργιών του ήτανε πλέον γεροντάκι και εξαντλημένος. Μια μέρα, εκεί στην εκκλησία του Αγίου Ιω-

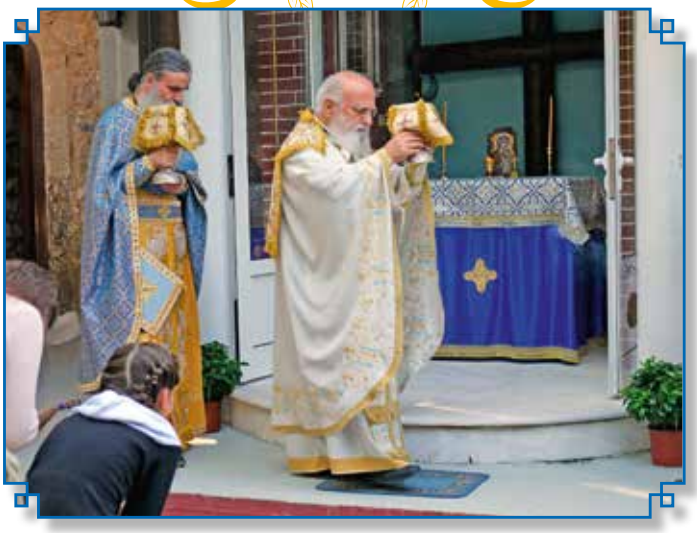

Στιγμιότυπο από την Θ.Λειτουργία της Κυριακής στο 22ο Ιεραποστολικό Συνέδριο

άννου, λειτουργούσε ο παππούς. Μόλις τελείωσε την Λειτουργία κατάκοπος, εις τας 3μ.μ., έρχεται ο συλλειτουργός του, κατά πολύ νεώτερος, και ξεκούραστος, και του λέγει: «Γέροντα, παρήγγειλαν από το τάδε σπίτι να κοινωνήσουμε ένα μελλοθάνατο. Λοιπόν να πας να τον κοινωνήσεις». Και τελειώνοντας την διαταγή, έφυγε. Παγώσαμε όταν ακούσαμε, ότι ανέθεσε στον πατέρα μια τέτοια κουραστική διαδρομή. Δεν είπε τίποτα, τα παραμέρισε όλα η αγία υπομονή. Επήρε την Αγία Κοινωνία με το δισκοπότηρο και άρχισε να βαδίζει, με την γνωστή του βραδυπορία. Δύο αδελφές από την συνοδεία του, ανέλαβαν να τον συνοδεύσουν, διά να υποβαστάζουν τους αγκώνας του. Επρόκειτο να πάνε εις την συνοικία «Νέος Κόσμος». Τότε ήτανε άδειος ο τόπος από σπίτια, μόνον χωράφια. Όταν γύριζαν, αφού τον κοινώνησαν τον ασθενή, η θέα του Παππού μετά των συνοδών του ήτο κατανυκτική. Να βλέπεις ένα γεροντάκι να σέρνεται με το άγιο δισκοπότηρο στα χέρια. Όταν πλησίαζαν στην εκκλησία, στο δρόμο, όσα κάρα και αμάξια περνούσανε εκείνη την ώρα εστάθηκαν όλα, και κατέβηκαν οι καραγωγείς, έσκυψαν το κεφάλι τους, με το κασκέτο στο χέρι και, σταυροκοπούμενοι, εκθείαζαν για μία φορά ακόμα την αρετή του παπά - Νικόλα» (10).

Δημήτριος Π. Λυκούδης
Θεολόγος - Φιλόλογος,
Υπ. Δρ. Παν/μίου Αθηνών

Παραπομπές:

1. Απόσπασμα από την εισήγησή μου υπό τον ως άνω τίτλο, στο 22ο Συνέδριο Ιεραποστολής, στην Αράχωβα Βοιωτίας (18-20/08/2017), που διοργανώνει κατ᾽ έτος ο Πανελλήνιος Χριστιανικός Όμιλος Ορθοδόξου Ιεραποστολής.
2. Χρ. Βάντσου, Θέματα Ποιμαντικής Ψυχολογίας, τεύχος Α’, εκδ. Αϊβάζη, Θεσσαλονίκη 2002, σελ. 9.
3. Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος, Λόγος Β’ Απολογητικός της εις τον Πόντον φυγής, P.G. 33, 425.
4. Σχετικά με τα χαρακτηριστικά του «κατ᾽ εικόνα» βλ. Ν. Ξεκάκη, Ορθόδοξος Δογματική, τόμος Γ’, Η περί Δημιουργίας διδασκαλία, Έννοια, Αθήνα 2006, σελ. 152-172.
5. Πρβλ. Μαρκ. 8,34, Μτθ. 19,21, Γαλ. 5,1, Β’ Κορ. 3,17.
6. Ιωάν. 5,6.
7. Πρβλ. Χρ. Βάντσου, Θέματα Ποιμαντικής Ψυχολογίας, σελ. 63-65.
8. Αυτόθι, σελ. 64.
9. Άγιος Γρηγόριος Νύσσης, Μέγας Κατηχητικός, P.G. 45, 9-12.
10. Ο Άγιος Παπα - Νικόλας ο Πλανάς, Ο απλοϊκός ποιμήν των απλών προβάτων, Αστήρ, Αθήναι 1999, σελ. 48.

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΡΙΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΒΙΟΤΙΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ

Τα τελευταία χρόνια, λόγω της οικονομικής κρίσης που διέρχεται η χώρα μας, πολλοί υποστηρίζουν ότι είναι υπερβολή να ασχολείται κανείς με τα προβλήματα της Αφρικής, διότι αυτά που αντιμετωπίζουν πολλοί συμπατριώτες μας είναι εξίσου σημαντικά. Η παραπάνω άποψη οδηγεί αυτόματα στην αντιπαραβολή κάποιων καταστάσεων, όπως βιώνονται εδώ και εκεί.

Εδώ θεωρούμε αναμενόμενο να έχει κάθε ενήλικας μια δουλειά η μια σύνταξη για να ζήσει, γι΄ αυτό και η ανεργία των τελευταίων ετών μας έχει κοστίσει πολύ. Εκεί είναι ελάχιστοι αυτοί που εργάζονται με αμοιβή σε χρήμα και βέβαια ούτε λόγος για συντάξεις.

Για το μέσο Έλληνα πολίτη είναι αυτονόητο ότι θα διαμένει σε ένα σπίτι, έστω και αν δυσκολεύεται να πληρώνει το ενοίκιο, το δάνειο η τους φόρους γι αυτό. Στην Αφρική οι περισσότεροι άνθρωποι δεν έχουν ζήσει ποτέ σε κανονικό σπίτι, αλλά σε αυτοσχέδιες κατασκευές και προχειροφτιαγμένες καλύβες με μηδαμινό οικιακό εξοπλισμό.

Για μας είναι αδιαπραγμάτευτη η χρήση ρεύματος, νερού, τηλεφώνου και άλλων κοινωνικών αγαθών, ακόμη και αν συχνά είναι πλέον δυσβάστακτη η δαπάνη για τους αντίστοιχους λογαριασμούς. Εκεί δεν υφίσταται τέτοια δαπάνη, απλά επειδή ο μέσος πολίτης δεν έχει πρόσβαση σε ρεύμα η τηλέφωνο και το νερό (συχνά αμφίβολης καθαρότητας) το μεταφέρει μόνος του, ίσως και από πολύ μακριά.

Εδώ η επαρκής σίτιση μας θεωρείται μια προφανής καθημερινή ανάγκη και προσφέρεται ως φιλανθρωπική μέριμνα για όσους δεν μπορούν να την καλύψουν. Εκεί πάρα πολλοί άνθρωποι ποτέ στη ζωή τους δεν έχουν χορτάσει φαγητό, το οποίο έτσι κι αλλιώς περιορίζεται σε πολύ μικρή ποικιλία τροφών, οι οποίες προκύπτουν από την πενιχρή παραγωγή τους κα τη γύρω τους φύση, με αποτέλεσμα αβιταμινώσεις και άλλες παθήσεις.

Η κα Μαριλένα Καπιδάκη, γυναικολόγος, έχει προσφέρει τις ιατρικές της υπηρεσίες σε πολλά ιεραποστολικά κλιμάκια της Αφρικής

Εδώ διαμαρτυρόμαστε για το επίπεδο της δημόσιας εκπαίδευσης. Εκεί δεν παρέχεται τελείως δωρεάν η δημόσια εκπαίδευση και, αυτή που παρέχεται, σπάνια περιλαμβάνει ανώτερες βαθμίδες και υστερεί εμφανώς από τη δική μας σε θέματα υποδομής (κτίρια, εξοπλισμό), αναλογία διδασκόντων-διδασκομένων και εγγύτητας σχολείων στους μαθητές.

Εδώ διαπιστώνουμε ελλείψεις, συ-

χνά σημαντικές, σε θέματα υγειονομικής περίθαλψης. Εκεί δεν υπάρχει δωρεάν κρατική υγειονομική περίθαλψη καμιάς βαθμίδας. Οι γιατροί είναι πολύ λίγοι σε σχέση με το γενικό πληθυσμό. Προληπτική ιατρική (εμβολιασμοί κλπ) τους είναι μάλλον άγνωστα. Τα νοσοκομεία, που δεν διαθέτουν τον πιο σύγχρονο τεχνολογικό εξοπλισμό, είναι δυσπρόσιτα στο μεγαλύτερο τμήμα του πληθυσμού, λόγω μεγάλων αποστάσεων, ακαταλληλότητας των δρόμων και έλλειψης μεταφορικών μέσων. Έτσι, σε συνδυασμό και με τις αντίξοες συνθήκες διαβίωσης, εμφανίζεται μεγάλη νοσηρότητα από παθήσεις που θα μπορούσαν να έχουν προληφθεί. Βρέφη, παιδιά και ενήλικες πεθαίνουν καθημερινά από ασήμαντες ιατρικές αιτίες, εξαιτίας έλλειψης στοιχειώδους ιατρικής φροντίδας.

Θα ήταν νομίζω περιττό να αναφερθούμε σε διάφορες στη χρήση ΙΧ αυτοκινήτων, σε διακοπές, σε πολιτιστικές δραστηριότητες και σε άλλους τομείς της ζωής.

Παρότι η οικονομική κρίση έχει προκαλέσει μεγάλες δυσκολίες στους περισσότερους από μας, είναι προφανές από την πρώτη ματιά του παρατηρητή ότι το γενικό επίπεδο ζωής στην Ελλάδα της κρίσης είναι ασύγκριτα καλύτερο από αυτό της Κεντρικής Αφρικής. Εντούτοις, εμάς μας διακατέχει συνεχώς άγχος, ανησυχία, ανασφάλεια, μια αίσθηση δυσαρέσκειας από τη ζωή. Εκείνους τους βλέπεις συνήθως ήρεμους, αμέριμνους, γελαστούς, να χαίρονται τη φτωχή τους ζωή και να αποδέχονται τα προβλήματα και τις δυσκολίες τους.

Ο κ. Σεραφείμ Νανάς - Ιατρός Καθηγητής Παθολογίας, Εντατικής θεραπείας - μεταφέρει στους συνέδρους εμπειρίες του από το χώρο της ιεραποστολής.

Η εντυπωσιακή αυτή πραγματικότητα με έχει βαθιά προβληματίσει και με έχει οδηγήσει στο συμπέρασμα ότι οφείλουμε να συμπαρασταθούμε εγκάρδια σ΄ αυτούς τους «ελαχίστους» αδελφούς μας, αλλά και να πάρουμε απ αυτούς το μάθημα ότι η χαρά της ζωής δεν πηγάζει πάντοτε από την πληθώρα των υλικών αγαθών.

Μαριλένα Καπιδάκη,
Ιατρός Γυναικολόγος

ΣΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ

Γνώριζα για το Συνέδριο Ιεραποστολής από τη φίλη μου Β.Μ. Μας είχε μιλήσει για αυτό, καθώς και για το έργο που γίνεται, όμως παρά τις ευγενικές της προσκλήσεις δεν είχα καταφέρει να συμμετάσχω στο παρελθόν. Όταν με κάλεσε ξανά φέτος είπα «Γιατί όχι; Παρέα θα είμαστε ας πάω» Η αλήθεια είναι ότι τόσο το ενδιαφέρον μου για την Ιεραποστολή όσο και οι προσδοκίες μου για το εν λόγω συνέδριο ήταν χαμηλές. Οι γνώσεις μου, μέχρι πρότινος, για ζητήματα που αφορούσαν βοήθεια εκτός της χώρας μας ήταν περιορισμένες. Επίσης η ιδέα ότι θα περάσω ένα Σαββατοκύριακο μέσα σε μία αίθουσα (έτσι το φανταζόμουν) δεν μου άφηνε περιθώρια να ελπίζω για πολλά.

Η πρώτη ευχάριστη έκπληξη ήταν η τοποθεσία. Ο καταπράσινος λόφος των κατασκηνώσεων της Αγίας Ταβιθά έχει κάτι το ιδιαίτερο. Από την πρώτη στιγμή που φτάνει κανείς, ο καθαρός αέρας, η απολαυστική σκιά των δένδρων και το δροσερό νερό σε αναζωογονεί τόσο ψυχικά όσο και σωματικά. Αρκεί ένας περίπατος ανάμεσα στα μονοπάτια, που με πολύ φροντίδα έχουν δημιουργηθεί, ώστε να ανακαλύψει κανείς τις ομορφιές που κρύβει. Αμέσως η εικόνα της κλασικής αίθουσας συνεδρίου εξανεμίστηκε και τη θέση της πήρε η υπέροχη θέα των λόφων της Αράχοβας.

Η συνέχεια ήταν ακόμη καλύτερη. Άρχισα να γνωρίζω τους ανθρώπους. Δεν αποτελώ υπόδειγμα κοινωνικού ανθρώπου οπότε πάντα η πρώτη επαφή με άτομα που ούτε με γνωρίζουν ούτε τα γνωρίζω είναι λογικό να με προβληματίζει. Και όμως αυτή τη φορά δεν χρειάστηκε να σκεφτώ ούτε το πώς ούτε το με ποιόν θα μιλήσω. Έγινε αβίαστα. Είτε έρχονταν εκείνοι να γνωρίσουν εμένα είτε εγώ απευθυνόμουν σε αυτούς πάντα δεχόμουν ένα ζεστό και εγκάρδιο χαμόγελο. Συνήθως τις συστάσεις τις έκανε

Η νεανική συντροφιά του Συνεδρίου μαζί με την κα Σοφία Χατζή και τον κο Γιώργο Μπάρλα, τους γνωστούς ραδιοφωνικούς παραγωγούς του σταθμού της Πειραϊκής Εκκλησίας

η φίλη μου όμως ακόμα και όταν δεν γινόταν έτσι η πρώτη τους απάντηση ήταν « Καλώς ήρθες! Ελπίζουμε να σου αρέσει και να σε ξαναδούμε» Φυσικά δεν χρειάστηκα πολύ χρόνο. Μέσα σε μικρό χρονικό διάστημα ένιωσα μέλος της μεγάλης αυτής παρέας.

Ήρθε η ώρα της πρώτης ομιλίας. Κατευθυνόμενη προς την αίθουσα της απογευματινής συνεδρίας ένιωθα την κούραση της ημέρας να με επηρεάζει. « Ελπίζω να μην με πάρει ο ύπνος» σκέφτηκα, καθώς έπαιρνα τη θέση μου προς τα τελευταία καθίσματα. Η πραγματικότητα βέβαια για άλλη μία φορά με διέψευσε. Από την πρώτη ως και την τελευταία, όλες οι ομιλίες, ήταν εξαιρετικά ενδιαφέρουσες. Παρουσιάζονταν δε με τέτοιο τρόπο που η προσοχή των ακροατών παρέμενε αμείωτη καθ' όλη τη διάρκεια τους.

Κάποιες είχαν χαρακτήρα σεμιναρίου αναπτύσσοντας κάθε φορά και από ένα θέμα άμεσα ή έμμεσα ιεραποστολικό. Άλλες ήταν περισσότερο αφηγηματικές. Βασίζονταν, κατά κύριο λόγο, στις εμπειρίες όσων πήγαν, είδαν και βίωσαν από πρώτο χέρι όσα εμείς ακούγαμε τώρα από το στόμα τους μαγεμένοι. Όλες όμως ήταν εξ' ίσου απολαυστικές. Ακούγοντας τα βιώματα των ιεραποστόλων αμέσως μου γεννιόταν η επιθυμία για βοήθεια και προσφορά. Έμαθα όμως ότι το πάθος αυτό αν δεν έχει τις σωστές βάσεις μπορεί να βγει σε κακό. Μεγαλύτερο για τους ανθρώπους που θες να βοηθήσεις παρά για εσένα τον ίδιο. Για το λόγο αυτό πρέπει να μάθουμε τι σημαίνει σωστός ιεραπόστολος και πώς μπορούμε εμείς να γίνουμε ένας. Οι τρόποι να βοηθήσεις είναι πολλοί αρκεί να το θέλεις.

Ένα είναι σίγουρο, αν κάποιος έμπαινε κουρασμένος πριν την ομιλία έβγαινε ξεκούραστος μετά. Αυτό γινόταν ιδιαίτερα φανερό από τα πηγαδάκια που σχηματίζονταν μετά και τις ζωηρές συζητήσεις που ακούγονταν ανάμεσα στους συνδαιτημόνες. Η κουβέντα και οι παρέες άλλαζαν και σιγά σιγά ερχόταν το βράδυ. Στην πραγματικότητα μας καλούσε ο γλυκός ήχος από το καμπανάκι. Αυτό σήμαινε ότι είχε έρθει η ώρα για το φαγητό.

Τον άθλο αυτό της διακονίας τόσων πολλών ανθρώπων τον έφεραν εις πέρας οι δεσποινίδες και τα παιδιά της μεγάλης και ευλογημένης οικογένειας «Αγία Ταβιθά». Όταν έμαθα ότι σε εκείνες οφείλαμε το νόστιμο σπιτικό φαγητό που γευτήκαμε για τρείς ημέρες, μεσημέρι και βράδυ, χωρίς να αναφέρω και τα μικρά ενδιάμεσα γεύματα, δεν μπορούσα παρά να τις θαυμάσω. Αυτό που επίσης ήταν αξιοθαύμαστο ήταν η καθαριότητα που επικρατούσε σε κάθε σημείο της κατασκήνωσης, τόσο μέσα στα δωμάτια όσο και σε όλους τους εξωτερικούς χώρους. Όλα τα παραπάνω συντέλεσαν ώστε να θυμάμαι την παραμονή μου εκεί με τις καλύτερες εντυπώσεις.

Την τελευταία ημέρα του Συνεδρίου, καθώς αποχαιρετούσα τους παλιούς αλλά και τους καινούριους μου φίλους τα συναισθήματα μου ήταν ανάμεικτα. Από τη μία ένιωθα λύπη που θα αποχωριζόμουν αυτό το υπέροχο μέρος και τους ανθρώπους του. Από την άλλη ένιωθα γεμάτη. Γεμάτη από εμπειρίες, εικόνες και σκέψεις που γεννήθηκαν εκεί και πλέον έγιναν κομμάτι δικό μου. Γιατί η πραγματικότητα είναι ότι κανένας που θα ακούσει και θα δει το έργο που γίνεται στις διάφορες Ιεραποστολές δεν μπορεί να μείνει αδιάφορος. Όταν έμπαινα στο αυτοκίνητο που θα με επέστρεφε στην Αθήνα και στην καθημερινότητα μου για ένα πράγμα μετάνιωνα μόνο....που δεν είχα πάει νωρίτερα.

Μόνικα Παππά
Πολιτικός Μηχανικός Ε.Μ.Π.

ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΞΟ ΠΑΤΡΙΑΧΕΙΟ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΓΟΥΙΝΕΑΣ

Αριθμ. Πρωτ. 52/8

Προς: τον Αξιότιμο κ. Νικόλαο Σανιδά
Πρόεδρο Συνεδρίου
Πανελληνίου Χριστιανικού Ομίλου Ορθοδόξου Ιεραποστολής
Κατασκηνώσεις Αγίας Ταβιθάς
Αράχωβα Παρνασσού Βοιωτίας

Κονακρύ, Γουινέα 8 Αυγούστου 2017

ΘΕΜΑ: Χαιρετισμός 22ου Συνεδρίου Ορθοδόξου Ιεραποστολής Συνεργατών του Πανελλληνίου Χριστιανικού Ομίλου - Κατασκήνωση Αγίας Ταβιθάς

Αξιότιμε κύριε Σανιδά,

Λυπάμαι που και φέτος επικοινωνώ μαζί σας εκ του μακρόθεν για να χαιρετήσω το 22ο Συνέδριο Ορθοδόξου Ιεραποστολής Συνεργατών του Πανελληνίου Χριστιανικού Ομίλου που για μια ακόμη φορά συνέρχεται στην ευλογημένη κατασκήνωση της Αγίας Ταβιθά με γενικό θέμα: «Πορευθέντες Μαθητεύσατε». Πάνω σε αυτήν την εντολή βασίζεται όλο το Ιεραποστολικό έργο της Εκκλησίας του Χριστού μας. Αυτήν την εντολή ακολούθησαν όλοι οι Απόστολοι και Μαθητές Του κι αυτήν την εντολή ακολουθούμε ταπεινά και ευλαβικά οι σύγχρονοι Ιεραπόστολοι, όχι μόνο εμείς της πρώτης γραμμής αλλά κι εσείς που αγαπάτε την Ιεραποστολή και την στηρίζετε ποικιλοτρόπως, ηθικά και υλικά.

Εύχομαι καλή επιτυχία στην ευλογημένη σας σύναξη που οπωσδήποτε θα είναι ψυχωφελής για όλους σας και που σίγουρα θα στεφθεί με απόλυτη επιτυχία και θα αγγίξει τις καρδιές όλων γιατί ο παππούλης, ο μακαριστός Μητροπολίτης κυρός Κωνσταντίνος την παρακολουθεί από την Βασιλεία των Ουρανών και από κει ψιλά στέλνει την ευχή του και την ευλογία του.

Παρακαλώ να δεχθείτε και τις ευχές και τις ευλογίες της Α.Θ.Μ. του Πάπα και Πατριάρχη Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ. Θεοδώρου Β΄. Ιδιαίτερες ευχές στην Πρόεδρο του Ομίλου κα Γεωργούλα και σε όλα τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, τα αρωγά μέλη και τους φίλους του Ομίλου. Με την παράκληση να μην ξεχνάτε ποτέ την ταλαιπωρημένη Αφρική σας χαιρετώ και σας ασπάζομαι με την ευχή η Παναγία μας, ο Άγιος Νεκτάριος, η Αγία Ταβιθά και η Αγία Φιλοθέη να πρεσβεύουν υπερ πάντων υμών.

Μετ' αγάπη Χριστού,

Το Γουινέας Γεώργιος

ο Μητροπολίτης Γουινέας Γεώργιος

ΜΗΝΥΜΑ ΣΤΟ 22ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ Π.Χ.Ο.Ο.Ι. (18-20/8/2017)

Λίαν ἀγαπητοὶ συνεργοὶ ἐν Κυρίῳ,

Ἐπειδὴ γιὰ λόγους πέρα ἀπὸ τὴν θέλησή μου δὲν μπόρεσα νὰ ἀνταποκριθῶ στὴν λίαν εὐγενῆ πρόσκλησή σας γιὰ νὰ συμμετάσχω στὸ Συνέδριό σας, γι᾽ αὐτὸ ἐπιτρέψτε μου, παρακαλῶ, νὰ καταθέσω γραπτῶς τὶς πιὸ κάτω ἁπλὲς σκέψεις.

Τὸ θέμα τοῦ Συνεδρίου σας: «Πορευθέντες Μαθητεύσατε» κινεῖται σὲ δύο ἄξονες: αὐτὸν τῆς πορείας καὶ αὐτὸν τῆς μαθητείας. Ἡ πορεία γιὰ τὴν διάδοση τῆς ὀρθόδοξης μαρτυρίας δὲν ἀφορᾶ μόνον στοὺς «μακρὰν» ἀλλὰ καὶ στοὺς «ἐγγύς». Καὶ τὸ πνεῦμα τῆς μαθητείας, ἐπίσης, δὲν ἀφορᾶ μόνον στὸν μαθητὴ ἀλλὰ καὶ στὸν δάσκαλό του, ὄχι μόνον στὸν κατηχούμενο ἀλλὰ καὶ στὸν κατηχητή του, ὄχι μόνον στὸν ποιμαινόμενο ἀλλὰ καὶ στὸν ποιμένα του.

Ἐὰν θὰ προσέξουμε τὸ κείμενο τῆς Κ.Δ. θὰ διαπιστώσουμε ὅτι ὁ πιὸ τιμητικὸς τίτλος γιὰ τοὺς Ἀποστόλους ἀλλὰ καὶ γιὰ ὅλους τοὺς Χριστιανοὺς εἶναι ὁ τίτλος μαθητής.

Μαθητὴς ὅπως ξέρουμε σημαίνει:

Α) Ταπείνωση. Γιὰ νὰ μάθεις κάτι πρέπει μὲ ταπείνωση νὰ παραδεχθεῖς ὅτι δὲν τὸ ξέρεις. Εἶναι δυνατὸν ἕνας μαθητὴς ποὺ πηγαίνει στὸ σχολεῖο μὲ τὴν πεποίθηση ὅτι τὰ ξέρει ὅλα νὰ μάθει τίποτε ἀπὸ τοὺς δασκάλους του; Ἐπίσης γιὰ νὰ μάθεις πρέπει νὰ παραδέχεσαι μὲ ταπεινὸ φρόνημα τὰ λάθη τὰ ὁποῖα σοῦ ὑποδεικνύει ὁ δάσκαλός σου.

Β) Ἀγάπη. Γιὰ νὰ μάθεις κάτι πρέπει νὰ ἀγαπᾶς τὸ ἀντικείμενο τῶν σπουδῶν σου. Ἐὰν δὲν ὑπάρχει ἀγάπη, ἐνδιαφέρον καὶ ζῆλος γι᾽ αὐτὸ ποὺ σπουδάζεις τότε ἡ ἀποτυχία εἶναι δεδομένη ἐκ προοιμίου.

Γ) Κόπο. Γιὰ νὰ μάθεις κάτι πρέπει νὰ κουραστεῖς, νὰ ἱδρώσεις, νὰ ξενυχτήσεις, νὰ στερηθεῖς πράγματα τὰ ὁποῖα σοῦ ἀρέσουν καὶ γενικῶς νὰ κάνεις θυσίες. Ἡ μάθηση χρειάζεται ἐπίπονη ἀφοσίωση. Ὡς γνωστὸν χωρὶς κόπο δὲν ἔμαθε ποτὲ κανεὶς τίποτε.

Σ᾽ αὐτὰ τὰ τρία στοιχεῖα, δηλαδὴ στὴν ταπείνωση, στὴν ἀγάπη καὶ στὸν κόπο θὰ πρέπει ὅμως νὰ προσθέσουμε **κι ἕνα ἀκόμη ἀπαραίτητο στοιχεῖο, τὴν ἀνανέωση.** Μὲ τὸν ὅρο ἀνανέωση ἐννοοῦμε τὴν διάθεσή μας νὰ ἐμπλουτίζουμε συνεχῶς τὶς γνώσεις καὶ τὴν ἐμπειρία μας. Νὰ μὴ μένουμε, δηλαδή, ἱκανοποιημένοι καὶ καθησυχασμένοι μὲ ὅσα μάθαμε, ἀλλὰ μὲ πνεῦμα μαθητείας συνεχῶς νὰ ἐμβαθύνουμε σ᾽ αὐτὰ ποὺ ξέρουμε καὶ νὰ θέλουμε νὰ μάθουμε περισσότερα.

Τὸ θέμα τῆς ἀνανεώσεως ἔχει μεγάλη σημασία ἰδιαιτέρως γιὰ τὴν στέρεη μετάδοση τῆς ὀρθόδοξης μαρτυρίας στὶς νεόφυτες Ἐκκλησίες. Ἔχει παρατηρηθεῖ ὅτι ὅλοι οἱ νεοφώτιστοι Χριστιανοὶ ξεκινοῦν μὲ ζῆλο τὴν χριστιανική τους διαδρομὴ καὶ θέλουν νὰ προοδεύσουν πνευματικῶς, ἀλλὰ δυστυχῶς ὅλοι δὲν ἀγαποῦν τὸν κόπο τῆς μαθήσεως. Τὰ λίγα ἢ πολλὰ ποὺ ἔμαθαν πρὶν ἀπὸ τὴν βάπτισή τους, νομίζουν ὁρισμένοι πὼς εἶναι ἀρκετά. Δὲν ἔχουν πνεῦμα μαθητείας γιὰ διὰ βίου κατήχηση

καὶ πνευματικὴ καλλιέργεια. Τὸ ἴδιο μπορεῖ νὰ συμβαίνει καὶ μὲ τοὺς κατηχητὲς καὶ γενικῶς αὐτοὺς ποὺ ἔχουν τὴν εὐθύνη τῆς «διακονίας τοῦ λόγου». Παθαίνουν μ᾽ ἄλλα λόγια αὐτὸ ποὺ παθαίνει π.χ. ἕνας γιατρὸς ἐὰν μείνη σὲ ὅσα ἔμαθε ὡς φοιτητὴς καὶ δὲν ἔχει τὴν διάθεση καὶ τὸν ζῆλο νὰ ἀνανεώνει τὶς γνώσεις του σύμφωνα μὲ τὰ νέα πορίσματα τῆς ἐπιστήμης κι ἔτσι γίνεται ἕνας πολὺ κακὸς γιατρός, ἀνίκανος νὰ ἀνταποκριθεῖ στὶς ὑποχρεώσεις του.

Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ μὲ ἕναν πνευματικὸ γιατρό, δηλ. ἕναν ποιμένα τῆς Ἐκκλησίας, ὁ ὁποῖος ἀρκεῖται στὰ ὅσα ἔμαθε καὶ δὲν ἐνδιαφέρεται νὰ μάθη περισσότερα. Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι ἐπιτυχημένος στὴν ποιμαντική του διακονία ἐὰν δὲν ἀνανεώνεται συνεχῶς; Ἐὰν μὲ πνεῦμα μαθητείας δὲν μελετᾶ, δὲν ζητᾶ ταπεινὰ νὰ μάθη ἀπὸ τοὺς ἄλλους αὐτὰ ποὺ δὲν ξέρει, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐμπλουτίσει τὶς γνώσεις του, τότε πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ἀνταποκριθεῖ στὶς ποιμαντικὲς ἀπαιτήσεις ποὺ γεννᾶ ἡ τεχνολογικὴ πρόοδος καὶ ὅλα ὅσα αὐτὴ συνεπάγεται γιὰ τὸν σύγχρονο ἄνθρωπο; Ἐπίσης ἐὰν δὲν ἀνανεώνεται ὁ ἴδιος πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ βοηθήσει στὴν πνευματικὴ ἀνανέωση τοῦ ποιμνίου του;

Γιὰ νὰ καταλάβουμε πόσο ἀπαραίτητο στοιχεῖο γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ ποιμαντικοῦ ἔργου εἶναι τὸ πνεῦμα τῆς μαθητείας ἂς πάρουμε ὡς παράδειγμα τὸν ἀπόστολο Παῦλο. Ὅταν πῆγε στὴν Ἀθήνα γιὰ νὰ κάνει ἱεραποστολὴ δὲν ἄρχισε τὸ ἔργο του μὲ αὐτὰ ποὺ ἤξερε ἀπὸ τὴν πατρίδα του. Ἀλλὰ πρὶν νὰ ἀρχίσει τὸ κήρυγμά του στοὺς Ἀθηναίους ἐνδιαφέρθηκε νὰ μάθει πρῶτα γιὰ τὴν ζωή τους, γιὰ τὴν πόλη τους, γιὰ τὴν θρησκεία τους καὶ τὸν πολιτισμό τους. Περιμένοντας λοιπὸν ὁ Παῦλος τὸν Σίλα καὶ τὸν Τιμόθεο νὰ ἔρθουν ἀπὸ τὴν Βέροια στὴν Ἀθήνα γιὰ νὰ τὸν συναντήσουν, ὁ Παῦλος περιδιάβαινε μὲ πνεῦμα μαθητείας τὴν πόλη καὶ ἀναστατωνόταν ἐσωτερικὰ ποὺ τὴν ἔβλεπε νὰ εἶναι γεμάτη εἴδωλα. (Πρ.17:16) Κι ὅταν ἀνέβηκε στὸν Ἄρειο Πάγο ἄρχισε τὴν ὁμιλία του ὡς ἑξῆς: Ἀθηναῖοι! Σᾶς βλέπω εὐλαβέστατους ἀπὸ κάθε ἄποψη. Πράγματι, ἐνῶ περιδιάβαζα τὴν πόλη σας καὶ ἔβλεπα τοὺς ἱερούς σας τόπους, βρῆκα ἀνάμεσα σ᾽ αὐτοὺς κι ἕνα βωμό, μὲ τὴν ἐπιγραφὴ “στὸν Ἄγνωστο Θεό”. (Πρ. 17: 22-23) Δηλαδὴ ἐὰν ὁ Παῦλος καθόταν κλεισμένος στὸ δωμάτιό του καὶ δὲν ἔβγαινε στοὺς δρόμους γιὰ νὰ γνωρίσει τὴν πόλη καὶ τοὺς ἀνθρώπους της, ἴσως δὲν θὰ ἤξερε ὅτι ὑπάρχει ὁ βωμὸς στὸν ἄγνωστο θεό. Ἔτσι δὲν θὰ ἄρχιζε τὸ κήρυγμά του μ᾽ αὐτὸ τὸν ἐντυπωσιακὸ τρόπο, μὲ τὸν ὁποῖο προκάλεσε τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἀκροατῶν του.

Ἐὰν ὅσοι ἐργαζόμαστε στὸν Ἀμπελῶνα τοῦ Κυρίου μένουμε κλεισμένοι στὸν ἑαυτό μας, στὸ γραφεῖο μας ἢ προσηλωμένοι μπροστὰ στὸ ὑπολογιστή μας πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ δοῦμε πῶς ζοῦν οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι; Γιὰ νὰ εἶναι ὁ λόγος μας συγχρονισμένος θὰ πρέπει νὰ ὑποβληθοῦμε στὸν κόπο νὰ μελετήσουμε τὶ λένε οἱ σύγχρονοι κοινωνικοὶ ἀναλυτὲς γιὰ τὰ κοινωνικὰ προβλήματα τῆς ἐποχῆς μας καὶ τοῦ τόπου τῆς διακονίας μας. Ἐπίσης νὰ μελετήσουμε τὶ λένε καὶ τὶ ἔκαναν οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας γιὰ ἀντίστοιχα κοινωνικὰ προβλήματα τῆς ἐποχῆς τους. Ὅπως καταλαβαίνουμε ἡ ἀγωνία καὶ τὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τὰ προβλήματα τῶν συνανθρώπων μας εἶναι ἀπόδειξη ἔμπρακτης ἀγάπης πρὸς τὸ ποίμνιό μας. Ἐπίσης εἶναι ἔκφραση καλῆς ἀνησυχίας γιὰ νὰ γίνουμε καλοὶ ποιμένες, ὥστε νὰ διακονήσουμε θεάρεστα τὴν ἁγία μας Ἐκκλησία. Σύμφωνα μὲ τὴν διδασκαλία τοῦ Κυρίου μας ὁ ἐφησυχασμὸς καὶ ἡ ἀδιαφορία εἶναι χαρακτηριστικὰ τοῦ μισθωτοῦ, ποὺ ἐνῶ

βλέπει τὸν λύκο νὰ ἔρχεται ἀφήνει τὰ πρόβατα καὶ φεύγει, γιατὶ δὲν τὸν νοιάζει γιὰ τὰ πρόβατα ἐπειδὴ δὲν εἶναι δικά του. Ἡ συνεχὴς ὅμως μέριμνα καὶ τὸ ἀνύστακτο ἐνδιαφέρον εἶναι χαρακτηριστικὰ τοῦ καλοῦ ποιμένος, ὁ ὁποῖος θυσιάζει τὴν ψυχή του ὑπὲρ τῶν προβάτων. (Ἰω.10:11-13) Ὁ καθένας μας στὴν διακονία του πρέπει νὰ ἔχει ὡς πρότυπο τὸν Χριστό. Ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος μᾶς λέει σχετικά: Εἰ μαθητὴς εἶ, τὸν διδάσκαλον μιμοῦ· τοῦτο γάρ ἐστι μαθητοῦ. Εἰ δὲ αὐτὸς μὲν διὰ θλίψεως ἦλθε, σὺ δὲ δι᾽ ἀνέσεως, οὐκέτι τὴν αὐτὴν βαδίζεις ὁδὸν, ἣν ἐκεῖνος ἐβάδισεν, ἀλλ᾽ ἑτέραν. Πῶς οὖν ἀκολουθεῖς, μὴ ἀκολουθῶν; Πῶς εἶ μαθητής, μὴ τῷ διδασκάλῳ ἑπόμενος; (Πρὸς Ἑβραίους, PG 63, 196)

Ὅλα ὅσα ἀναφέραμε προηγουμένως εἶχαν ὡς σκοπὸ νὰ μᾶς ὑπενθυμίσουν τὴν βεβαιωμένη ἀλήθεια ὅτι χωρὶς πνεῦμα μαθητείας εἶναι ἀδύνατον νὰ προοδεύσουμε πνευματικῶς σὲ προσωπικὸ ἀλλὰ καὶ σὲ ποιμαντικὸ-ἱεραποστολικὸ ἐπίπεδο. Καὶ βεβαίως ἔγινε, νομίζομε, κατανοητὸ ὅτι τὸ πνεῦμα μαθητείας δὲν εἶναι λόγια, ἀλλὰ πράξη θυσίας. Εἶναι συνεχὴς κόπος καὶ μόχθος γιὰ τὴν σωτηρία τὴν δική μας καὶ τοῦ ποιμνίου μας. Εἴμαστε μαθητὲς τοῦ Χριστοῦ καὶ συμμαθητὲς τῶν Ἀποστόλων, τῶν Ἁγίων καὶ τῶν ἀδελφῶν μας. Ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος, ὁ ὁποῖος σύμφωνα μὲ τὴν μαρτυρία τοῦ μαθητοῦ του Πρόκλου, ὅταν ἑρμήνευε τὶς ἐπιστολὲς τοῦ ἀποστόλου Παύλου, τὸν ἄκουγε νὰ τοῦ μιλάει στὸ αὐτί, γι᾽ αὐτὸ καὶ τὸ δεξιὸ αὐτί του ἔχει μείνει ἀδιάφθορο πάνω στὴν ἁγία κάρα του, ἡ ὁποία φυλάσσεται στὴν Ἱερὰ Μονὴ Βατοπεδίου Ἁγίου Ὄρους, μᾶς λέει: Μαθητὴς εἰ τοῦ Χριστοῦ τοῦ διὰ τοὺς ἐχθροὺς τὴν ψυχὴν θέντος· συμμαθητὴς Παύλου, τοῦ μυρία ἑλομένου παθεῖν δεινὰ διὰ τοὺς ἐχθροὺς, διὰ τοὺς πολεμοῦντας αὐτῷ. (Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Εἰς τὰς Πράξεις, PG 60, 306)

Ἂς παρακαλέσωμε τὸν Κύριο νὰ χαρίσει πνεῦμα μαθητείας καὶ ὦτα τοῦ ἀκούειν τὸν νόμο Του τόσο πρὸς τοὺς κατηχουμένους, στοὺς νεοφωτίστους καὶ στοὺς «ἀρχαίους μαθητές», ὅσο καὶ στοὺς ἐργάτες τοῦ Εὐαγγελίου.

* * *

Προσφιλεῖς ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφὲς ἐν Κυρίῳ, ἀφοῦ ἀπευθύνω καὶ ἐκ μέρους τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πισιδίας π. Σωτηρίου καὶ τῶν Κορεατῶν Ἀδελφῶν μας ἐγκάρδιο ἀδελφικὸ χαιρετισμὸ πρὸς ὅλα τὰ ἐκλεκτὰ μέλη τοῦ «22ου Συνεδρίου Ὀρθοδόξου Ἱεραποστολῆς», τῶν Συνεργατῶν τοῦ Πανελληνίου Χριστιανικοῦ Ὁμίλου, ποὺ τελεῖ ὑπὸ τὴν πνευματικὴ εὐθύνη τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κυθήρων π. Σεραφείμ, ἐπιτρέψτε μου νὰ σᾶς εὐχηθῶ καλὴ ἐπιτυχία καὶ καρποφόρα συνέχεια στὴν εὐλογημένη προσπάθειά σας.

Μετὰ πολλῆς πάντοτε ἀγάπης καὶ τιμῆς ἐν Κυρίῳ,

† Ὁ Κορέας Ἀμβρόσιος

† Ὁ Κορέας Ἀμβρόσιος

PATRIARCAT D'ALEXANDRIE ET TOUTE L'AFRIQUE
SAINTE METROPOLE ORTHODOXE DU CAMEROUN

Exarchat de S.B. pour l'Afrique Centrale
(Cameroun, Tchad, R.C.A., Guinée Equatoriale, Sao Tome & Principe)
DECRET No 2009/070 DU 12 FEV 2009

Πρός τό: 22ον ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ ΤΟΥ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΥ. ΟΜΙΛΟΥ

Εἰς ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΙΝ ΑΓΙΑΣ ΤΑΒΙΘΑ ΑΡΑΧΩΒΗΣ ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ ΒΟΙΩΤΙΑΣ

Μέ γενικόν θέμα: «ΠΟΡΕΥΘΕΝΤΕΣ ΜΑΘΗΤΕΥΣΑΤΕ».

Σεβασμιώτατε Ἅγιε Κυθήρων κ.κ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ,
Πανοσιολογιώτατοι, Αἰδεσιμολογιώτατοι καί Ὁσιολογιώτατοι πατέρες,
Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,
Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε.

Μετά πολλῆς χαρᾶς ἐλάβομεν γνῶσι περί τῆς διοργανώσεως τοῦ 22ου Συνεδρίου Ὀρθοδόξου Ἱεραποστολῆς τό ὁποῖον ἄλλωστε ἀποτελεῖ μίαν εὐλογημένη παράδοσι ἤδη 22 ἐτῶν.

Συγχαίρω ἐγκαρδίως πάντας ὑμᾶς τούς κοπιάσαντες παντοιοτρόπως διά τήν ὑλοποίησι αὐτοῦ τοῦ Συνεδρίου.

Δυστυχῶς, στίς ἡμέρες μας ἡ τελευταία πρό τῆς Ἀναλήψεως, ἐντολή τοῦ Κυρίου μας πρός τούς Μαθητάς καί Ἀποστόλους Αὐτοῦ, τό: ***«πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν...»*** (Μτ. 28, 19-20), παραμένει ἐν πολλοῖς **ἀγνοημένη, σχεδόν ἄγνωστος καί μονομερῶς ἑρμηνευομένη.**

Ἐπισήμως, φαίνεται νά γίνεται ἀποδεκτή ἀπό ὅλον τόν Ἐκκλησιαστικό χῶρο, στήν πραγματικότητα ὅμως εἶναι κάτι στό ὁποῖο ὀλίγοι ἕως ἐλάχιστοι ἀδολεσχοῦν, ἐνδιαφέρονται καί ὑλοποιοῦν τά τῆς ἐντολῆς αὐτῆς.

Ὀλίγοι σέ σχέσι μέ τό σύνολο τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Σώματος καί ἀπό τήν ἄποψι τῶν κληρικῶν καί ἀπό τήν ἄποψι τῶν λαϊκῶν συνεργατῶν καί στήν **«πρώτη γραμμή»** καί στά **«μετόπισθεν»**. Τό «γιατί» θά πρέπει νά ἀναζητηθεῖ σέ κάποιες «πτυχές» τῆς κατηχήσεώς τήν ὁποία προσφέρει ἡ σύχρονη Ἐκκλησία καί συγκεκριμένα σέ μιά λάθος **«Ἐκκλησιολογία»** ἐκ τῆς ὁποίας πηγάζει καί ἕνας ἰδιότυπος **«μαρασμός τῶν διαθέσεων»** τῶν μελῶν τῶν ἀπαρτιζόντων τό Ἐκκλησιαστικό Σῶμα.

Φυσικά καί ἡ εὐθύνη βαραίνει περισσότερο τούς Κληρικούς τῆς ἐποχῆς μας οἱ ὁποῖοι τείνουν στό νά **«ἐξειδικεύονται»** σέ συγεκριμένους τομεῖς τῆς ποιμαντικῆς τους διακονίας καί ἀφήνουν τό θέμα τῆς συγκεκριμένης ἐντολῆς σέ κάποιους ἄλλους οἱ ὁποῖοι -ὑποθέτουν- ὅτι κάποτε... θά ὑπάρξουν...

Τό εἰδικό βάρος βέβαια αὐτῆς τῆς ἐντολῆς εἶναι τεράστιο, πολυ-επίπεδο καί πολυδιάστατο διότι:

α. **Καλούμεθα νά πορευθοῦμε «ἔξω» ἀπό τά ὅρια τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Σώματος** πού μᾶς ἐγέννησε στήν Ἐκκλησία καί νά πορευθοῦμε στό ἄγνωστο, τό ἀλλότριο, τό ξένο, τό μακρινό... καί αὐτό σημαίνει ἐκτός ἀπό κόπο καί ξενιτεία... σέ ἕναν ἄλλο κόσμο, μιάν ἄλλη γλῶσσα ἤ γλῶσσες..., μιάν ἄλλη πολιτισμική κληρονομιά... μιάν ἄλλη ἀνασφάλεια πού σέ ποδηγετεῖ νά ἀφεθεῖς στά χέρια τοῦ Θεοῦ...

β. **Καλούμεθα νά «μαθητεύσουμε» στά Ἔθνη** καί αὐτό σημαίνει, ὄχι ἁπλῶς νά

διδάξουμε ἀλλά νά διδαχθοῦμε πρωτίστως ἀπό τά ἔθνη γιά νά μπορέσουμε νά βροῦμε, ὅπως ὁ Ἀπόστολος Παῦλος στήν Ἀθήνα, τούς συνδετικούς κρίκους τοῦ λόγου μας πού ἑλκύσει τά Ἔθνη νά μαθητεύσουν στήν πίστι... τοῦ **«Ἀγνώστου»** γιά αὐτούς Θεοῦ, τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ...

Ὅλη βέβαια αὐτή ἡ Μαθητεία ἀπαιτεῖ μιά **ἀστείρευτη διάθεσι** ἐκ μέρους τοῦ Ἱεραποστόλου, μεγάλο κόπο καί χρόνο ἀπέραντο...

γ. **Στό «μαθητεύσατες» καί στό ἀκόλουθο «διδάσκοντες αὐτούς τηρεῖν ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν»** ἐντάσσεται καί ὁ κατηχητικός καταρτισμός τῶν κατηχουμένων καί νεοφωτίστων καί τό μυστήριο τῆς συγκροτήσεως τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Σώματος... καί αὐτό ἀπαιτεῖ ἄλλους κόπους ἀλλά καί χρονία παραμονή τοῦ ἱεραποστόλου μέ τό ἀρτιγενές ποίμνιό του, τό ὁποῖον ἐπιπλέον ἔχει ἀνάγκη περιφρουρήσεως ἀπό παντός εἴδους παγίδων τοῦ μισοκάλου πονηροῦ διά μέσου τῶν ἀναδέλφων, ψευδαδέλφων καί πονηρῶν ἀνθρώπων...

Γιά νά γίνουν ὅμως, ὅλα αὐτά **πρέπει ὁ Ἱεραπόστολος καί ὁ Ἐθελοντής νά ἔχουν τό «χάρισμα τῆς προσαρμογῆς», τήν ταπεινοφροσύνη νά μαθητεύσουν στίς νέες πραγματικότητες, σταθερή πίστι, ἕνα καλλιεργημένο ἐπίπεδο πνευματικότητος καί νά μην προέρχονται ἀπό τίς τάξεις τῶν «ἀρχαρίων» ὅπως θά μᾶς συνεβούλευε ὁ Ἅγιος Ἰωάννης τῆς Κλίμακος καί ὅπως ἀκοῦμε κάθε χρόνο στήν ὑμνολογία τῆς Μ. Δευτέρας «Κοινωνεῖτω δέ τοῦ λόγου πιστός τῷ ἀμυήτῳ» ὄχι ὁ ὁποιοσδήποτε.**

Θά πρέπει, ἐπίσης, νά μήν ἐμπλακοῦμε στήν περιπέτεια νά θελήσουμε νά μεταφυτεύσουμε κάποια **«ἐθνική Ἐκκλησία»** διότι, τότε θά περιπλακοῦν τά θέματα καί θά δημιουργηθεῖ μιά ἄλλη **«νέα ἐθνική Ἐκκλησία»** ἐνάντια σέ αὐτήν πού προσπαθήσαμε νά μεταφυτεύσουμε...

Γιά ὅλα αὐτά, τά χαρακτηρίζοντα τήν ὑγιῆ ὑπακοή εἰς τήν ἐντολή καί τήν ὑγιῆ ὑλοποιησί της καί ἐφαρμογή εἰς τά **«ἔθνη»** καί ζῶντας τίς ἀπίθανες ἀντιθέσεις στούς συγχρόνους ἀμπελῶνας τοῦ Κυρίου μας... ταπεινῶς προσευχόμεθα εἰς τόν Παράκλητον καί συνενώνουμε τίς εὐχές μας μέ τίς ἰδικές σας, νά φωτίσει τό Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, μέσῳ καί τῶν προσπαθειῶν τοῦ ὑμετέρου Συνεδρίου, **«νέους ἐργάτας»** ἱκανούς νά ὑπερσκελίσουν τά ἡμέτερα λάθη καί νά ὁδηγήσουν τίς νεοπαγεῖς ἐκκλησίες εἰς **«νομάς σωτηρίους».**

Ἐκζητοῦμε τάς προσευχάς σας διά τό ἐν Καμερούν ποίμνιον τῆς Ὀρθοδοξίας.

Μετά πολλῶν εὐχῶν,
τῆς βεβαιότητος τῆς ἐπιτυχίας τοῦ Συνεδρίου καί τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης

† Ὁ Καμερούν Γρηγόριος

Αναμνηστική φωτογραφία των συνέδρων του 22ου Ιεραποστολικού Συνεδρίου του Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΙΕΡΑΤΙΚΗΣ ΣΥΝΑΞΕΩΣ Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΥΘΗΡΩΝ ΚΑΙ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΩΝ

Ἐμεῖς οἱ Κληρικοί τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων, μέ τήν Χάριν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, συναχθήκαμε σήμερα 21-9-2017 ἐν ὄψει τῆς Θεομητορικῆς ἑορτῆς τῆς ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΗΣ ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΗΣ.

Πλήν τῆς συζητήσεως περί τήν Πολιοῦχον τῶν Κυθήρων Θεομήτορα, τήν σύναξή μας ἀπασχόλησαν τρία προβλήματα ἀναφορικά μέ νευραλγικά θέματα τῆς κρίσιμης ἐποχῆς μας.

1ον Παρακαλοῦμε ἐκτενῶς τήν Ἀνώτατη Ἐκκλησιαστική μας ἡγεσία καί τήν Ἀνώτατη Πολιτική μας ἡγεσία νά ἐνδιαφερθοῦν γιά τά μαθήματα τῶν Θρησκευτικῶν, τῆς Γλώσσας καί τῆς Ἱστορίας, τόσο στήν Στοιχειώδη, ὅσο καί στήν Μέση Ἐκπαίδευση. Εἰδικώτερα γιά τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν νά παραμείνει μάθημα πού καλλιεργεῖ (χωρίς νά ἐξαναγκάζει) τήν Ὀρθόδοξη Χριστιανική συνείδηση τῶν μαθητῶν καί ὄχι νά εὐνοεῖ τήν πολυθρησκευτικότητα.

2ον Ἡ καθυστερημένη πλήρωση τῶν κενῶν θέσεων γιά ἐκπαιδευτικούς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως τῆς νήσου μας ἐπιβάλλει τήν ταχεῖα διαδικασία διορισμοῦ ἀναπληρωτῶν.

3ον Ἡ ἀτυχής δήλωση ἀπό ἡγετικά πρόσωπα τοῦ Κυβερνητικοῦ χώρου, ἀλλά καί ἀπό ἐκλεγμένα μέλη τῆς Νομοθετικῆς Ἐξουσίας (Βουλῆς), ὅτι «δέν εἴμαστε πλέον ὀρθόδοξο κράτος, ἀλλά ... μεταμνημονιακό» ἤ καί οὐδετερόθρησκο μαρτυρεῖ ἀπεμπόληση τῶν διαχρονικῶν πνευματικῶν ἀξιῶν τῆς πατρίδος μας : Πατρίς, Θρησκεία (ἡ Ὀρθόδοξη Χριστιανική Πίστη), Οἰκογένεια. Αὐτή τήν ἀπεμπόληση τήν θεωροῦμε θανάσιμη γιά τό Ἔθνος καί τοῦτο ἐκφράσαμε μέ προηγούμενο ψήφισμά μας.

4ον Ἡ ἤδη κυοφορούμενη ἐφαρμογή «Θεματικῶν ἑβδομάδων» περί «ἐμφύλων ταυτοτήτων» στίς ὁποῖες διδάσκεται ἡ ἀνάγκη ... ἀποδόμησης τῶν βιολογικῶν δεδομένων, μᾶς βρίσκει ἔκπληκτους καί ἀπολύτως ἀντίθετους.

Αὐτό ἀποτελεῖ βόμβα στά θεμέλια τῆς Οἰκογενείας καί δείχνει πώς οἱ συντάκτες αὐτοῦ τοῦ ἀδιανόητου σχεδίου ἀγνοοῦν (ἤ ὑποκρίνονται ὅτι ἀγνοοῦν) πώς κάθε ἄνθρωπος γεννιέται μέ συγκεκριμένο τύπο φυλετικῶν χρωματοσωμάτων : εἴτε ΧΥ (ἄρρεν), εἴτε ΧΧ (θῆλυ). Καί τό χαρακτηριστικό τοῦτο εἶναι ἀναλλοίωτο διά βίου, ὅσες ἐγχειρήσεις δῆθεν «ἀλλαγῆς φύλου» καί ὅσες -ὅποιες ἐπιλογές κάνουν διεστραμμένα μερικοί.

Αὐτό ἄλλωστε εἶναι καί τό «πιστεύω» τῶν Χριστιανῶν στηριγμένων στά λόγια τοῦ Κυρίου τους «ἄρσεν καί θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς». Καί εἶναι ἀπόλυτα ταυτισμένο μέ τήν -ἀπό 3 γενεῶν πλέον- ἀνακάλυψη τῆς Βιολογικῆς ἐπιστήμης, περί τῆς χρωματοσωματικῆς ταυτότητος τοῦ φύλου.

Ὑπάρχει ἆραγε σχεδιασμένη προώθηση τῆς ὁμοφυλοφιλίας καί τοῦ σοδομισμοῦ; Τότε τό Ἔθνος μας θά μεταβληθεῖ σέ ζούγκλα. Καί μάλιστα σέ ζούγκλα χειρότερη – καθ' ὅ ἀφύσικη- ἀπό ἐκείνη τῶν ἀλόγων θηρίων.

5ον Ἐξωδίκως πληροφορούμαστε πώς πρόκειται ὁσημέραι νά κατατεθεῖ

Νομοσχέδιο στήν Βουλή τῶν Ἑλλήνων πού θά προβλέπει τήν δυνατότητα νά προσδιορίζει κάθε ἄνθρωπος τό φῦλο του, μέ ἁπλῆ αἴτηση καί δήλωση καί ὄχι μέ τά χρωματοσωμικά δεδομένα του.

Ὑψώνουμε κραυγή διαμαρτυρίας στεντόρεια καί οὐρανομήκη πρός τά μέλη τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων. Ὅσοι μέν ἀπεργάζονται τέτοια ψήφιση νά «ἀνακρούσουν πρύμναν» καί νά μήν συμβάλουν στήν καταστροφή τῶν παιδιῶν μας. Ὅσοι δέ διαθέτουν ἐλεύθερη βούληση νά καταψηφίσουν ἕνα τέτοιον Νόμο.

6ον Δηλώνουμε εὐθαρσῶς καί ἀπεριφράστως ὅτι τόσον ὁ Ἐπίσκοπος, ὅσον καί ὅλος ὁ Ἱερός Κλῆρος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων δέν θά ὑποδεχθοῦμε, οὔτε θά ἀποδώσουμε τιμή σέ ἐκπρόσωπο τῆς Κυβερνήσεως ἤ τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων, κατά τήν ἐγγίζουσα κορυφαία ἑορτή καί πανήγυρι τῆς Παναγίας μας τῆς Μυρτιδιωτίσσης (23 καί 24 Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ.), ἤ σέ προσεχεῖς ἐκδηλώσεις, ἐφ' ὅσον ἐκ τῶν προτέρων εἶναι γνωστή ἡ θετική τοποθέτησίς των ἐν ὄψει τῆς ψηφίσεως τοῦ ψυχοκτόνου καί ἀνηκούστου αὐτοῦ νομοσχεδίου διά τά Ἑλληνικά δεδομένα, καί

7ον Ἀπευθύνουμε ἔμπονη καί ἐναγώνια ἔκκληση γιά καταλυτική παρέμβαση: Στόν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.Ἱερώνυμον. Στόν Ἐξοχώτατον Πρόεδρο τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας κ.Προκόπιον Παυλόπουλον. Στόν Ἐξοχώτατον Πρωθυπουργόν τῆς Χώρας μας κ.Ἀλέξιο Τσίπρα. Στόν Πρόεδρο τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων κ.Νικόλαον Βούτσην καί τέλος στούς Ἀρχηγούς τῶν Κοινοβουλευτικῶν Κομμάτων.

Οἱ εὐθύνες ὅλων μας εἶναι τεράστιες καί ἱστορικές.«Φύλακες γρηγορεῖτε. Οἱ καιροί οὐ μενετοί».

Ἐφ' ᾧ συνετάγη τό παρόν ψήφισμα τῆς Ἱερατικῆς μας Συνάξεως καί -ὑπογραφόμενο- προωθεῖται εἰς τούς ἐν θέματι παραλῆπτες.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

†Ο Κυθήρων Σεραφείμ

ΟΙ ΙΕΡΕΙΣ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ
Πρωτ.Πέτρος Μαριᾶτος - Ἰατρός
Ἀρχιμ. Πέτρος Κασιμάτης
Ἀρχιμ. Φρουμέντιος Δημητρίου
Ἀρχιμ. Πέτρος Σκλᾶβος
Πρωτ.Παναγιώτης Μεγαλοκονόμος
Πρωτ. Παναγιώτης Διακόπουλος
Οἰκονομ.Γεώργιος Ἀδικημενάκης
Ἱερομ. Σεραφείμ Μαρσέλλος
Ἱερεύς Ἰωάννης Γολεμάτης
Ἱερεύς Κωνσταντῖνος Λαγός
Ἱερεύς Νικόλαος Ζουναρέλης
Ἱερεύς Ἰωάννης Παπανδρόπουλος
Διάκονος Παῦλος Καλλίκας

Ἀνακοινοῦται εἰς:
1.Μακαριώτατον Πρόεδρον Ἱερᾶς Συνόδου Ἐκκλησίας Ἑλλάδος
2.Πρόεδρον Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας
3.Πρωθυπουργόν κ.Ἀλέξιον Τσίπραν
4.Πρόεδρον Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων
5.Ἀρχηγούς Κομμάτων Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων
6.Ὑπουργόν Παιδείας,Ἔρευνας καί Θρησκευμάτων
7.Βουλευτάς Α΄Περιφέρειας Πειραιᾶ καί Νήσων

† ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΕΚΟΣ
(2/10/1930 - 6/10/2017)

«Μακάριοι οι νεκροί οι εν Κυρίῳ αποθνήσκοντες επ' άρτι. Ναι, λέγει το Πνεύμα, ίνα αναπαύσωνται εκ των κόπων αυτών· τα δε έργα αυτών ακολουθεί μετ' αυτών»

(Αποκ. ιδ΄, 18)

Εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου και των συνεργατών και φίλων της Ιεραποστολής Του Π.Χ.Ο.Ο.Ι., θα ήθελα να εκφράσω την βαθύτατη λύπη για τον αδόκητο θάνατο του αλησμόνητου, εκλεκτού φίλου και θερμού συμπαραστάτου στον Π.Χ.Ο.Ο.Ι., αγαπητού μας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΜΠΕΚΟΥ. Ο κ. Δημήτρης, όπως όλοι τον γνωρίζουμε, αποτέλεσε για τον Όμιλός μας αλλά και για την Ορφανική Στέγη της Αγίας Ταβιθά και όλων γενικά των έργων του μακαριστού Κων/νου Σακελλαρόπουλου και του συνεχιστή του έργου του Μητροπολίτη Κυθήρων και Αντικηθύρων κ.κ. Σεραφείμ, υπόδειγμα ζηλωτή, πολυτιμότατου βοηθού, θερμουργού συμπαραστάτη και ανιδιοτελούς «εργάτη».Ενός ανθρώπου που δεν εφείδετο κόπων και μόχθων προκειμένου να υπηρετήσει όλο αυτό το έργο και την προσφορά του. Άτομο πολυδιάστατο, το οποίο το χαρακτήριζε η σοβαρότητα και η επιμονή στις ενέργειές του, ένα αίσθημα ευθύνης καθώς και αγάπης γι ' αυτό που αναλάμβανε.

Αποτελούσε για τον Π.Χ.Ο.Ο.Ι. έναν πανάξιο συνεργάτη και για πολλά χρόνια μέλος των συμβουλίων του Ομίλου μας εργαζόμενος πάντα πεισματικά μέσα από ένα πνεύμα θυσίας με πολλαπλές πρωτοβουλίες και ενέργειες. Η ελεημοσύνη του προς τους ενδεείς και τους πάσχοντες ήταν παροιμιώδης. Ο ίδιος κατάφερε, χωρίς ποτέ να το επιδιώξει, να αποτελέσει παράδειγμα μίμησης ανθρώπου που προσφέρει στον συνάνθρωπό του αποκρύβοντας επιμελώς κάθε φανερή επιδεικτικού χαρακτήρα πράξη.

Παράλληλα ήταν πλήρως υποταγμένος στις συμβουλές και παροτρύνσεις του Πνευματικού του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. κυρού Κων/νου, τον οποίο ο αοίδιμος μετά της εκλεκτής συζύγου του ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ, στήριζε οικειοθελώς στο έργο επί σειρά ετών κινούμενος πάντα από αισθήματα αγάπης, πατρικής και πνευματικής υπακοής. Στο τελωνείο που υπηρέτησε επί πολλά χρόνια με ζήλο και αυταπάρνηση υπήρξε άριστο παράδειγμα δημοσίου πολύ ευσυνείδητου λειτουργού. Ακόμα ήταν λαμπρός άνθρωπος, υποδειγματικός οικογενειάρχης και συνειδητός χριστιανός που συμμετείχε ανελλιπώς στα Μυστήρια της Εκκλησίας μας. Η παρουσία του θα μείνει στις μνήμες μας ζωντανή, μόνο ως μια χαρακτηριστική φυσιογνωμια του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. με τα έργα του. Η ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΟΥ ΥΠΗΡΞΕ ΟΝΤΩΣ ΑΝΕΚΤΙΜΗΤΗ. Ο Πνευματικός του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. και το Διοικητικό Συμβούλιο, μέσα από την βαθιά μας οδύνη για την απώλεια του προσφιλούς κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, αλλά και την ευγνωμοσύνη μας για την πολυτιμότατη προσφορά του, εύχονται ολόψυχα, ο Πανάγαθος Κύριός μας να αναπαύσει την ψυχή του πολυαγαπημένου μας Δημήτρη, και να την κατατάξει ΕΝ ΣΚΗΝΑΙΣ ΔΙΚΑΙΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΑΓΙΩΝ.

Στη δε αξιοσέβαστη, θεοσεβή σύζυγό του και τα ευλαβή τέκνα του να χαρίζει, υπομονή, δύναμη στις δύσκολες στιγμές που βιώνουν με την απώλεια του προσφιλούς τους προσώπου και την εξ ' ύψους παρηγορίαν.

Ας είναι αιωνία η μνήμη σου ακριβέ μας συνεργάτη, λαμπρό στήριγμα, θερμουργέ αρωγέ του Π.Χ.Ο.Ο.Ι., μακαριστέ ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΠΕΚΟ.

ΑΙΩΝΙΑ ΣΟΥ Η ΜΝΗΜΗ.

Μ.Γ.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΑΠΟ 01/04/2017 ΕΩΣ 31/06/2017

Υπερ σκοπών Ιεραποστολής	
"Ι.Ν. Αγίου Παύλου" Ν.Σεπολίων	72,50 €
Αθανασοπούλου Γεωργία	20,00 €
Αλαφρόπατης Ευάγγελος	20,00 €
Αλεξάνδρου Αλέξανδρος	20,00 €
Αντωνίου Αλεξάνδρα	40,00 €
Ανώνυμος	20,00 €
Ανώνυμος	10,00 €
Ανώνυμος	20,00 €
Ανώνυμος	20,00 €
Ανώνυμος	50,00 €
Ανώνυμος	30,00 €
Ανώνυμος	20,00 €
Ανώνυμος	400,00 €
Ανώνυμος	60,00 €
Ανώνυμος	10,00 €
Βαρλάμης Νεοπτόλεμος	100,00 €
Βασιλείου Μαγδαληνή	20,00 €
Βασιλπά Παρασκευή	20,00 €
Βλαχογιάννης Γεώργιος	150,00 €
Βλάχος Δημήτριος	10,00 €
Βλέτσης Ελευθέριος	15,00 €
Βουλοδήμος Σπυρίδων	15,00 €
Γεωργούλας Δημήτριος	150,00 €
Γιαννακοπούλου Μαρία	25,00 €
Γκίκας Κωνσταντίνος	20,00 €
Γκότση Ελένη	30,00 €
Δάφνη Λένα	100,00 €
Δήμα Δήμητρα	30,00 €
Δρίζη Αικατερίνα	30,00 €
Εφραίμογλου Φωτεινή	10,00 €
Ζαχαριάδης Χρήστος	120,00 €
Ζουμάς Δημήτριος	50,00 €
Θαλασσινός Γεώργιος	50,00 €
Ι.Μ. Φλώρινας	50,00 €
Καγιά Βασιλική	18,50 €
Καλαθά Φωτεινή	20,00 €
Καλλιαντάση Ευμορφία	15,00 €
Καραγκιόζης Θεόδωρος	10,00 €
Καρλαύτη Ειρήνη	10,00 €
Καρύδης Προκόπιος	40,00 €
Κατερινόπουλος Αριστείδης	300,00 €
Κατσαούνη Μερόπη	20,00 €
Κοντογεώργης Ελευθέριος	60,00 €
Κοντογιαννάκος Κωνσταντίνος	30,00 €
Κοντοδήμου Φαίδρα	35,00 €
Κουτουμάνος Δημήτριος	110,00 €
Κουτσοσπύρος Πελοπίδας	20,00 €
Κουτσούκος Παναγιώτης	50,00 €
Κουφοπούλου Αικατερίνα	5,00 €
Κουφοπούλου Καίτη	5,00 €
Κωνσταντάκη Κυριακή	10,00 €
Κωνσταντάρας Ιωάννης	10,00 €
Κωνσταντινίδου Ελεούσα	50,00 €
Λώλης Ιωάννης	50,00 €
Μανωλάκη Μάγδα	250,00 €
Ματσούκα Παναγιώτα	10,00 €
Μιγάδη Μαρία	25,00 €
Μίχαλου Ελένη	20,00 €
Μουζακίτη Μαρία	50,00 €
Μπακάλης Λουκάς	20,00 €
Μπαλώκα Κωνσταντίνα	20,00 €
Νικόπουλος Απόστολος	30,00 €
Νταλάκα Βασιλική	50,00 €
Οικονόμου Χαρίκλεια	15,00 €

π. Ανδρέας Σκαθίκας	400,00 €
π. Ανδρέας Σκούλικας	780,00 €
π. Ελευθέριος Χαβάτζας	200,00 €
Παναγιωτοπούλου Αφροδίτη	100,00 €
Παναγιωτοπούλου Αφροδίτη	150,00 €
Παπαγεωργίου Στυλιανός	50,00 €
Παπανικολάου Παναγιώτης	50,00 €
Παπαντωνίου Γεώργιος	50,00 €
Παπαπαναγιώτου Κλεάνθη	30,00 €
Παπαχρήστου Αθανάσιος	20,00 €
Πασά Δέσποινα	30,00 €
Πλακάς Νικόλαος	155,00 €
Πλιάκα Άννα	20,00 €
Σαβατζόγλου Βασιλική	20,00 €
Σαμαρτζής Παύλος	30,00 €
Σανιδάς Σωτήριος	50,00 €
Σανιδάς Χαράλαμπος	20,00 €
Σαραβάνου Μαρία	60,00 €
Σέμπου Αντωνία	50,00 €
Σκλαβενίτη Αριστέα	20,00 €
Σοβατζόγλου Βασιλική	40,00 €
Σπύρου Χριστίνα	50,00 €
Στάτου Αντιγόνη	50,00 €
Σταυρούλια Αθηνά	100,00 €
Στεργίου Αικατερίνα	15,00 €
Στεργιούλης Βασίλειος	50,00 €
Σωματείο "Ο ΑΓΙΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ"	400,00 €
Σωτήρχου Αικατερίνη	20,00 €
Ταμπουρατζής Ιωάννης	96,00 €
Τζέρκου Αθηνά	5,00 €
Τσεβά Παναγιώτα	100,00 €
Τσιλίκα Σπυριδούλα	20,00 €
Τσοπέλα Ελένη	30,00 €
Υφαντή Μαρία	200,00 €
Φούρναρης Νικόλαος	20,00 €
Χούπα Αθανασία	30,00 €
Ψυχομάνη Παναγιώτα	20,00 €
Ώττα Αικατερίνα	20,00 €

Υπέρ Ανεγέρσεως Ι.Ναών	
Αλαφρόπατης Ευάγγελος	20,00 €
Ανώνυμος	53,97 €
Ανώνυμος	10,00 €
Ανώνυμος	47,44 €
Αποστολόπουλος Στυλιανός	80,00 €
Γαλάνη Σταυρούλα, υπέρ Ι.Ν. Μυρτιδιωτίσσης Ουγκάντας	50,00 €
Γκίκας Κωνσταντίνος	20,00 €
Εφραίμογλου Φωτεινή	10,00 €
Καζάκος Βασίλειος	100,68 €
Κατσαούνη Μερόπη	20,00 €
Κατσή Πανωραία, υπέρ Ι.Ν. Μυρτιδιωτίσσης Ουγκάντας	200,00 €
Κατσούλη Αναστασία	58,75 €
Κουτσοσπύρος Πελοπίδας	20,00 €
Μοσχονά Αικατερίνα	20,25 €
Οικονόμου Χαρίκλεια	15,00 €
Παπανικολάου Αυγή	103,00 €
Παπαυγέρης Αθανάσιος	255,87 €
Πλιάκα Άννα	20,00 €
Σιώρα Μαρία	29,90 €
Σκαφίδας Ανδρέας	108,00 €
Στίνη Αικατερίνη	10,33 €
Τσιτσιλιάνη Πολυξένη, υπέρ Ι.Ν. Μυρτιδιωτίσσης Ουγκάντας	50,00 €
Φούρναρης Νικόλαος	20,00 €
Εις Μνήμην από 01/04/2017 ΕΩΣ 30/06/2017	
Κιούση Σωτηρία εις μνήμην συζύγου Κωνσταντίνου	50,00 €
Μαυροπάνου Άννα εις μνήμην Μαρίας Πολύζου	50,00 €
Μικελάτου Ευτυχία εις μνήμην Σταύρου	30,00 €
Μπότη Ουρανία εις μνήμην Κωνσταντίνου Παρασκευόπουλου	50,00 €
Συνδρομές Μελών Π.Χ.Ο.Ο.Ι. από 01/04/2017 ΕΩΣ 30/06/2017	**20,00 €**

- **ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΤΟΥ Π.Χ.Ο.Ο.Ι. 3**
- **22ο ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ Π.Χ.Ο.Ο.Ι. 6**

Τα θεολογικά χαρακτηριστικά του ιεραποστολικού φρονήματος. 6

Η ιεραποστολή στη Κινσάσα 9

Μετανάστες στην Ελλάδα: Ένα ζήτημα ιεραποστολικής αυτοσυνειδησίας 11

«Σαγηνευτικοί άνθρωποι Παιδιά του Θεού» 16

Η συμβολή της Ποιμαντικής Ψυχολογίας στην Ιεραποστολική διακονία 18

- **ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΜΕΤΩΠΑ**

Ορθόδοξη Παρουσία στην Ν.Δ. Ουγκάντα στο χωριό Ρουμπαάλε 20

- **22ο ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ Π.Χ.Ο.Ο.Ι**

Η οικονομική κρίση της Ελλάδας και το βιοτικό επίπεδο της Κεντρικής Αφρικής 24

- **ΑΝΟΙΓΜΑ ΝΕΑΝΙΚΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ**

Στο Συνέδριο Ιεραποστολής για πρώτη φορά 26

- **ΜΗΝΥΜΑΤΑ ΣΤΟ 22ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ Π.Χ.Ο.Ο.Ι. 29**
- **ΨΗΦΙΣΜΑ ΙΕΡΑΤΙΚΗΣ ΣΥΝΑΞΕΩΣ Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΥΘΗΡΩΝ ΚΑΙ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΩΝ 34**
- **ΕΞΟΔΙΟΙ ΛΟΓΟΙ - ΚΟΙΜΗΘΕΝΤΕΣ 36**
- **ΔΩΡΕΕΣ ΦΙΛΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ 38**

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΡΥΓΩΝΟΣ 3 (ΑΝΩ ΚΥΨΕΛΗ)

ΚΑΙ ΤΩΡΑ Ο ΟΜΙΛΟΣ ΜΑΣ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ (INTERNET)

www.ierapostoli.gr

Το E-mail της Ιεραποστολής είναι:
mail.ierapostoli@gmail.com

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο ΚΕΜΠΑ ΑΘΗΝΑΣ 13
Αριθμός Άδειας

PRESS POST X+7 PRESS POST

ΕΛΤΑ Hellenic Post

Κωδικός: 01-3914

ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΜΕΝΑ: Όδός Τρυγόνος 3 (Άνω Κυψέλη) 113 64 Άθήνα

ΠΡΟΣΟΧΗ! Σε περίπτωση αλλαγής διευθύνσεως παρακαλούμε να μας πληροφορήσετε για τη νέα διεύθυνσή σας.

ΣΤΕΙΛΕ ΚΑΙ ΣΥ ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ ΚΑΙ ΠΛΗΡΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΝΕΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΠΟΥ ΘΑ ΛΑΜΒΑΝΕΙ ΤΟΝ «ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟ» ΔΩΡΕΑΝ.

ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΩΡΗΤΩΝ ΑΝΑΡΤΩΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΤΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΜΑΣ WWW.IERAPOSTOLI.GR

Απόσπασμα επιστολής του Μακαριστού Επισκόπου Κωνσταντίνου, ιδρυτού του Π.Χ.Ο.Ο.Ι., που είχε γραφθεί τον Απρίλιο του 1995 προς συνεργάτη της ιεραποστολής, η οποία όμως είναι άκρως επίκαιρη

... Σήμερα πού τήν Ὀρθόδοξη Ἑλλάδα μας οἱ σκοτεινές δυνάμεις λυσσωδῶς ἀγωνίζονται νά τήν καταποντίσουν μέ τήν ξενομανία, τή σαρκολατρείς, τίς ἐκτρώσεις, τήν ὑπογεννητικότητα καί τά ναρκωτικά, σήμερα πού οὔτε κόμματα, οὔτε στρατός, οὔτε Πανεπιστήμια μπορούν ν᾽ ἀντισταθοῦν στό κῦμα τῆς καταστροφῆς, σήμερα τό ἱεραποστολικό μήνυμα κατασυγκινεῖ τούς Πανέλληνες, γιατί ὄχι καί τό πανανθρώπινον. Ἀπίστευτο, ἀλλά πολύ ἀληθινό εἶναι τό γεγονός ὅτι στά πέρατα τῆς γῆς οἱ νεοφώτιστοι σεμνύονται πού παίρνουν νέα ὀνόματα Ἁγίων τῆς Ἑλληνορθοδόξου Ἐκκλησίας μας καί ἀγωνίζονται νά τούς μιμηθοῦν. Ἀγγελιοφόροι καί Συμπαραστάτες αὐτοῦ τοῦ σωστικοῦ μηνύματος εἶναι ὅλοι οἱ Συνεργάτες τῆς Ἱεραποστολῆς.

Εὐελπιστῶ ὅτι ἐάν ἡ παράκλησίς μου αὐτή γίνει ἐγκάρδια δεκτή, ἡ ἱεραποστολική συμβολή σου θά εὐλογηθεῖ περισσότερο καί θά δοξολογεῖς κι ἐσύ μαζί μέ τόν ὑποφαινόμενο τόν Κύριο τοῦ Ἀμπελῶνος καί ἐμπευστή τῆς σωστικῆς Ὀρθοδόξου Ἱεραποστολῆς.

†Ὁ Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων
Κωνσταντίνος